

உபயோகியுங்கள்

தீர்ப்பு :—சனம் அழகிதற்குச் சனம் உதரே அடி
சனம் பெயர்ந்த விஷயம் குடும்பத்தில் அது

செய்தோரு ஆயின், மெய்யை உபயோகி
யுங்கள், வெட்டுகாதார்கள். புலகம், கடவுட்கம்,
சாப்பா, தண்ணீர், குடிப்பதற்குக்
அரிபுண், பைப்புகள், கழகம், மூ
செதாதகம் முதலியவகளை எழுப்பிய
தெருக்கும் செய்தோரு ஆயின்
மெய்யை உபயோகிப்பத்க்

வைரம்
பொன்.
நகைகளுக்கு

P.A.ராஜ் செட்டியார்
& பாதர்....

கடைத்தெரு,
கோயமுத்தூர்

உலகங்கிலும்
மிகவும் போற்றும்
பெற்றது!

ஸிரோலின்
'ரோச்'

சுவாஸகோச
உபாதகங்களுக்கு சிறந்தது

கஸ்கி
பொருளடக்கம்

மணி இதழ்	8 5	1946 செப்டம்பர் 1	விலை ரூ. 18
என்ன சேதி?	...	...	5
நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்	...	உம்மன்	7
உலகத்துக் கொடு புதுமை!	...	...	9
"எவருக்கு நல்லாய்"	...	...	12
சம்பளத்தைக் குறைவுங்கள்!	...	சாமா	14
வட்ட மேஜை	...	...	15
குப்பையிலே குருக்கத்தி	...	ராஜாஜி	19
ஒரு மிமிஷம்!	...	கோமதி ஸ்வாமிகாதன்	23
மனக் குறை	...	வித்தன்	25
பாப்பா மனச்	...	ராஜி	30
வாய் சஞ்சாரம்	...	இளைத்தென்	32
யசோதரா	...	ரா. விழிநாதன்	35
உத்தம நண்பர்கள்	...	கந்தா	41
திரட்டுப் பாஸ்	...	எம். விஜயராதவன்	43
தற்கால ஸ்காஸ்க்யம்	...	...	42

“கலி”-யின் வெளிவராத கதைகளின் உள்சொப்பளையும், சமயவகத்தையும் கற்பனைவே.

வாய்க்கோல் வீதம் ஆகக் கொண்டதொன்று செய்யும் கமிஷன். பாரம்பரத்தையும் பராம சாது : தெய்விக இளைவிகளாத துணியை வடைத்தவர். வாய்க்கோலாகத் தேச மகிழையபெ னதறாற்றுதல் : ஆனால் உயலும் கரும்போது தியாகத் தீரிக் குதிகப் பின் காய்காதவர். 1942-ம் சிதைப்பட்டு 2½ வருஷம் கிதறவாயம் செய்த ஆகண்டு தியாகி : ஆனால் ஆகண்டு—காதி ஆகம். இந்தகால உயல்த் தரும்களும், சிறத்த பண்ணாதிம் உடைப ள் சி. பொருள்காயி சேட்டையாதி என். என். சி. அங்கம் இந்தக் "கமிஷ்" இதழின் அட்டைகலர் சிறப்பிக்கெழுத்.

இந்த யாழ்ப்பாண இராணுவப் பகுதியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறவர்களுக்கு சிறைத் தடுப்புக் கொடுத்தும் இருக்கிறது.

ராஜாஜியின் நகரவாசியும் திறமைசாலியும் தேச மூல்
யோத்தத்துக்கு அவர் காட்டுங் மாகத்திலும் பூதன் தம்
விநயை படைத்தவர் ஸ்ரீ பேரமரணசாமி செட்டியார். சேன்
யரும்தேவர் தமிழகத்தின் ராஜாஜி சம்பந்தமாக நடந்த நெரி
யாதம் சீர்திருவாதிகன் என்பவர் அவருடைய நம்பிக்கையை
அனுபவமாலும் அரைக்கவில்லை. "ராஜாஜியின் சேனை தமிழ்
நாட்டுக்கும் தேரத்துக்கும் இன்னிடமாவதற்கு" என்பதற்கு நி
யில் அவர் சிறியும் ஏதாழவில்லை. இந்த நோக்கத்துடனே
தமிழ் நாட்டின் நடந்த முயற்சிகளின் எரிசாரம் ஸ்ரீ பேரமரண
சாமி செட்டியார் முதன்மையாக நின்று விடவும் முத்தியாரை
மயங்கு எடுத்துக் கொண்டார்.

இப்போது அவருடைய தமிழகப் பயிற்சியை வலிப்பாக அளவுக்குவரத்து செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இப்போது தேசிய சர்க்காரில் ராஜாஜி இடம் பெற்றது, ஒத்திவையாமை பற்றி சொட்டியாவின் செய்தி என்றே சொல்லவேண்டும்.

கமர் இயந்திரத்து வருஷ காலமாக ஸ்ரீ பெருமாள் சாமி கோட்டியார் தேர்த்
தொண்டக் கடுங்குருப்பாசர், கங்கிரம் கந்தாபாளையத்தில் பன பொதுப்புள்ள பதவிகளை
வகித்தவர். ஸ்ட் ஆக்ட்டு திள்ளை போர்டு தங்கரா கிருத்திரபாது அவருடைய திறமையான
தீர்மானம் போர்டும் புகழுத்தியதா கிருத்தது.

இந்தியாவின் வரலாற்றுக் காலங்களிலே உருவாகிய போரும் அரசும் நிர்ணய சபைக் குத் தென்னிந்தியாவின் தேசத்தெருத்தெருக்கும் தாழ்ப்பாடே நேரப்பது அங்கத்தினரின் பூர்வோடும் வரும் ஒருவர். அங்குமுடைய நிர்ணய சபையத் திறமையைய வரும்வரலாற்றில் தமிழ்நாடு இவ்வும் திறமையாகப் பரப்பித்திக் கொள்ளுமென்று எதிர்பார்க்கலாம்.

..முன்னமேயே
லைப்பாய்
 பழக்கத்தையும் அவன்
 அறிந்திருக்கிறான்!

விவசாயத்துக்குக் கருவிகளின் மூலம், அவன் மனநித் தோஸ்தாற்போல
 கைவிட உபயோகிக்கும் பழக்கத்தை உடைகிறான், விவசாயமும் பொரு
 தும், தன் வீட்டிலும் விவசாயத்துக்குக் கருவிகளிலுங்கூட மறைந்திருக்கிற
 அழுக்கு அபாயத்திலிருந்து திராசி லைப்பாய் சோப்
 பின் உபயோகத்தினால் காப்பாற்றிக் கொள்கிற
 அந்த பழக்கம், மகளைக் காப்பாற்றுகிற தென்பகை
 தாயர் கவனித்து வருகிறார்.

லைப்பாய் ஒருதன் சோப்பைக் காப்பாற்றும் சிறந்தது
 அது ஒரு நல்ல பழக்கம்.

மலர் 6]

தமிழ்த் திருநாடு தகவல் பெற்ற
தாயென்று குட்டிட மாயா

—பாடியார் | இசை 5

என்ன சேதி?

பஞ்சாப் படுகொலை

இருபத்தைந்து வருஷத்துக்கு முன்
ஆல் டெக்ட் 'பஞ்சாப் படுகொலை'யைப்
பற்றி பல்வ: இந்த வருஷத்திய 'பஞ்சாப்
படுகொலை'யைப் பற்றித்தான் சொல்
லுகோம். காந்தி மகான் சென்ற இந்த
ஹரிஜன்' பத்திரிகையில் எழுதி விருப்
பதைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம். "மெரு
ருக்கும் ராயவ சிமைக்கும் ஏராளமாகத்
தானியங்கள் வந்து இறங்குமதியாக
விட்டால் நவம்பர், டிசம்பரில் ஐனங்கள்
பெருந் திரளாகச் சாவார்கள்" என்று
ஒரு சீருப் மகாத்மா காந்திக்கு எழுதி
விருந்தாராம். "அப்படி நேரித்ததென்
றால், அது அந்தந்த சர்க்கார்கள் செய்த
பெருந் திரளான படுகொலைபாரும்"
என்று மகாத்மா காந்தி அபிப்பிராயம்
தெரிவித்திருக்கிறார்.

அதோடு, அயல் நாடுகளிலிருந்து
தானிய இறங்குமதியை எதிர்பார்க்கும்
மடமையைப் பயமாகக் கண்டித்து,
"இந்த நாட்டில் நிவனம் இல்லைவா?
நீர்வளமில்லைவா? மனசு வைத்து
மூயன்றால் டிசம்பருக்குள் வேண்டிய
தானியம் உற்பத்திசெய்ய முடியாதா?"
என்றும் காந்தி மகான் கேட்டிருக்கிறார்.

முக்காலும் உண்மை

விமலாசின் கிணைம கமக்குத் தெரி
பாது. ஆனால் சென்னை மாகாணத்தைப்
பொறுத்த வரையில் மகாத்மாவின்
உற்று "உண்மை, உண்மை, முக்காலும்
உண்மை" என்று காம் உறுதிபுற முடி
வும், ராயவசிமை என்பது உட்பை
கூறால் முதலிய சென்னை மாகாணத்
தைச் சேர்ந்த ஜில்லாக்கள்தான், ராயவ
சிமைமையைக் குறித்து ஒரு சீருப் மகாத்மா
வுக்கு எழுதிய அந்த விஷயத்தைச்
சென்னை மாகாணத்தைப் பற்றிப்
பொதுப் படைபாசுப் பிரதம மந்திரி
பிரகாசம்சாரு சட்டசபையில் உரியதை
நிலைகள் அறிவார்கள். அப்படி நேரும்
பட்டினிச் சாவுகளின் பொறுப்பை

மத்திய சர்க்கார்யிது போலவதற்கு
அவர் முயன்றதையும் அறிவார்கள்.

விளங்காத மர்மம்

உண்மையில் இந்தகையை பஞ்சாப்
பேச்சு, — ஐனங்கள் மனதில் பீதி புண்
டாக்கும் பேச்சு, — எமக்கு விளங்
காத மர்மமாகவே இருக்கிறது. சுப்பலில்
வந்து தானியம் இறங்காவிட்டால்
சென்னை மாகாண ஐனங்கள் உணவின்
தின் சாக வேண்டும் என்பது அறிய
முடியாத அநிசயமா யிருக்கிறது.

ஒரு சின்னக் கணக்கு — பொதுப்படை
பாசு கணக்கு — பார்த்து வைப்போம்.

இந்தியா தேசத்தில் ஒவ்வொரு
வருக்கும் சராசரி 20 அவுன்ஸ் தானியம்
கிடைத்தால் மூன்று உணவாகும் என்று
மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

தானிய செலுக்கையை மூன்றிட்டு
10 அவுன்ஸ் சேஷன் ஏற்படுத்தினார்கள்.

அந்தப் பதிற்று அவுன்ஸ் சேஷன்
அரிசி குறைத்து குறைத்து தேய்ந்து 8
அவுன்ஸ் அரிசி ஆகி யிருக்கிறது!

ஆகவே, ஒருவருக்கு 8 அவுன்ஸ் அரிசி
கிடைத்தால், அது சாதாரணமாக
வேண்டிய அளவுக்குக் காலிய அரைக்
கால் பங்குதான்.

இந்தச் சென்னை மாகாணத்திலுள்ள மத்த
குத்து சாதாரணமாக வேண்டிய அரிசியில்
காலிய அரைக்காக பங்குபட இந்த மாகா
ணத்தில் விவசாயிகள் வாழ்க்கைக்கும்.

விவசாய விலை என்று சொல்வது
உத்த மடமையைத் தவிர வேறில்லை.

சென்னை மாகாணத்து ஐனங்களுக்கு
வேண்டிய தானியத்தில் குறைத்தபட்சம்
மூக்கால் பங்கு தானியம் இந்த மாகா
ணத்தில் விவசாயத்தான் செய்கிறது.

கோதாவரி, கிருஷ்ணா, வடபெண்ணை
தென்பெண்ணை, காவேரி, வைகை,
தாயிரபரவி ஆகிய நதிகளும், பிரம்
மாண்டமான ஏரிகளும் இந்த மாகா
ணத்தில் இருக்கின்றன, தாசாணமாக

மகந் பெய்திருது. ஏராளமான தரிக விலங்கள் இருக்கின்றன. தோண்டிய இடமெல்லாம் தன்னீர் கரக்கிறது.

இப்பேர்ப்பட்ட வளமுள்ள மாகாணத்தில் ஐயங்களுக்கு வேண்டிய தானியம் முழுவதையும் மீச்சையமாக விவசயித்துக் கொள்ளலாம்.

அன்னிய நாட்டிலிருந்து தானியம் வர வேண்டிய அவசியமில்லை. அதற்காகக் கொள்ளை கொள்ளியாகப் பணத்தைக் கொட்டிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இவ்விதம் இருக்குமதி யாகும் தானிய வியாபாரத்தில் இடை நடுவிலே நாடுகால் எவிகளும் இரண்டு கால் எவிகளும் ஏராளமாகக் கபனிகரம் செய்ய வேண்டிய அவசியமு மில்லை.

இந்த மாகாணத்தில் ஐயங்கள் பஞ்சத்தில் சாவார்கள் என்று சொல்லும், ஒன்று அது பின்னை பிடிக்கும் மூட்டை வதந்தியைப் போன்ற வெறும் பூச்சையடிப் பேச்சா யிருக்க வேண்டும்: அவ்வது விளையும் தானியம் எங்கேயோ கன்ன மார்க்கெட்டில் கபனிகரம் ஆகிக் கொண்டு, நக்கிறது. — அதைத் தடுக்க இந்தக் கவர்ன்மெண்டுக்குக் கையினாலாக விடைய வேண்டுதான் ஏற்படும்.

"செல்லுக் காப்பீடு மரம் எப்படி, யிருக்கும்?" என்றும், "சோளக் கொடி, யின் தலையிலே தானியம் காப்பீடுதா யெளிபே காப்பீடுதா?" என்றும் கேட்கக் கூடியவர்கள் அரசாங்கத்தை கிரவாகம் செய்தால் சொல்லு மாகாணம் பஞ்சபிதியிலிருந்து விடுதலை பெறுவது கஷ்டமான காரியந்தான்.

சேராதீர்கள் !

இந்தப் பக்கத்தின் அடியில் உள்ள விளம்பரத்தைத் துண்டுப் பிரகடனமாக அச்சிட்டு மாயவரம் ஆஸிரியர் சங்கத் தார் விநியோகித்து வருகிறார்கள். நமக்கும் ஒரு பிரதி அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். எல்லாரும் அவரவர்களின் உத்தியோகத்தைப் பற்றிப் பெருமை வசகச் சொல்லிக் கொள்வதுதான் இயற்கை. பாட புத்தகங்களில் "வயனாள்" என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கக் கூடாதென்றும், "சைவத்தை நோதலானி" என்று குறிப்பிட வேண்டுமென்றும் அந்தத் தொழில் செய்வோர் விளக்கிச் செய்கிறார்கள். இந்த மனித இயற்கைக்கு மாகாணப் பள்ளிக்கூட ஆஸிரியர்கள் தங்கள் தொழிலைத் தாழ்த்திக் கொண்டு அதில் ஓடுவதும் "சேர்த்து விடாதீர்கள்" என்று பிரசாரம் செய்வ வேண்டுமென்றும், இதிலிருந்தே அவர்களுடைய மனம் எவ்வளவு புண்ணாவி

யிருக்க வேண்டுமென்று தெரிக்கக் கொள்ளலாம். இத்தகைய மனப் புண்ணாடல் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு என்ன பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க முடியும் என்பதையும் கவனித்த வேண்டும். அதாவது, நமது காவிரி மத்தியிலே, — முக்கியமாகக் கல்வி மத்தியிலே அவர்கள்—கவனிக்க வேண்டும்.

ஆதரிக்கிறோம் !

சென்னைச் சட்டசபையின் பட்டெடுப்பு உட்பத்தில் பிரதம மந்திரி கனம் பிரகாசம் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அவற்றில் ஒரு விஷயத்தை நாம் கிபந்தனை வின்றி மனம் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம். "இப்போது காட்டப்படும் ஹிமாச் காட்டிகள் சில வற்றை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவை மகா ஆபரமானவை. அக்கரிசுமுள்ள மனிதர்கள் பார்த்தத் தகாதவை" என்று சொல்லி யிருக்கிறார். இது முற்றும் உண்மையான விஷயம் என்று அறிவுள்ளவர்கள் எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆனால் இந்த நிலைமையைச் சீர்திருத்த கனம் பிரதம மந்திரி ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறாரா என்பது கேள்வி மக்களை நிரூபப் பிரசாரமாகி, மந்திரிகளின் பரிசுத்த உன்னியகனை மனம் படுத்தி, பால் மனம் மாறாத பாகவர்களுக்கு அவ்வற்ற நிலைமைய விளைவிக்கும் ஹிமாச் காட்டிகளைச் சீர்திருத்தம் செய்யும் ஒரு காரியத்தைக் கனம் பிரகாசம்கூறு திறம்படச் செய்வாரானால் அதற்காக அவரை மனமார வாயார வாழ்த்தித் தென்னாட்டு மக்களுக்கு அரிய தொண்டு செய்தவர் என்று பாராட்டச் சித்தமாக யிருக்கிறோம்.

வறமயித் ஆழத்தி னாட்டி வதைப்பது;

உயிருக்கே உலகைவாழது ; எது?

ஆஸிரியத் தொழிலே!

இப்போதே ! ஏமாந்தீர்கள் !

ஆஸிரியத் தொழிலுக்கு

ஆளாகுதீர்கள் !!!

மாணிட வாழ்க்கைக்கே மாபெரு கஷ்டம்.

ஆஸிரியர் எங்கத்தான்.

நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்

ஜவாஹர்லால்ஜின் சர்வதேச
நோக்கு

வல்லபாயின் திடீர் வல்லமையும்

ராஜாஜியின்
அறிவும் திறமையும்

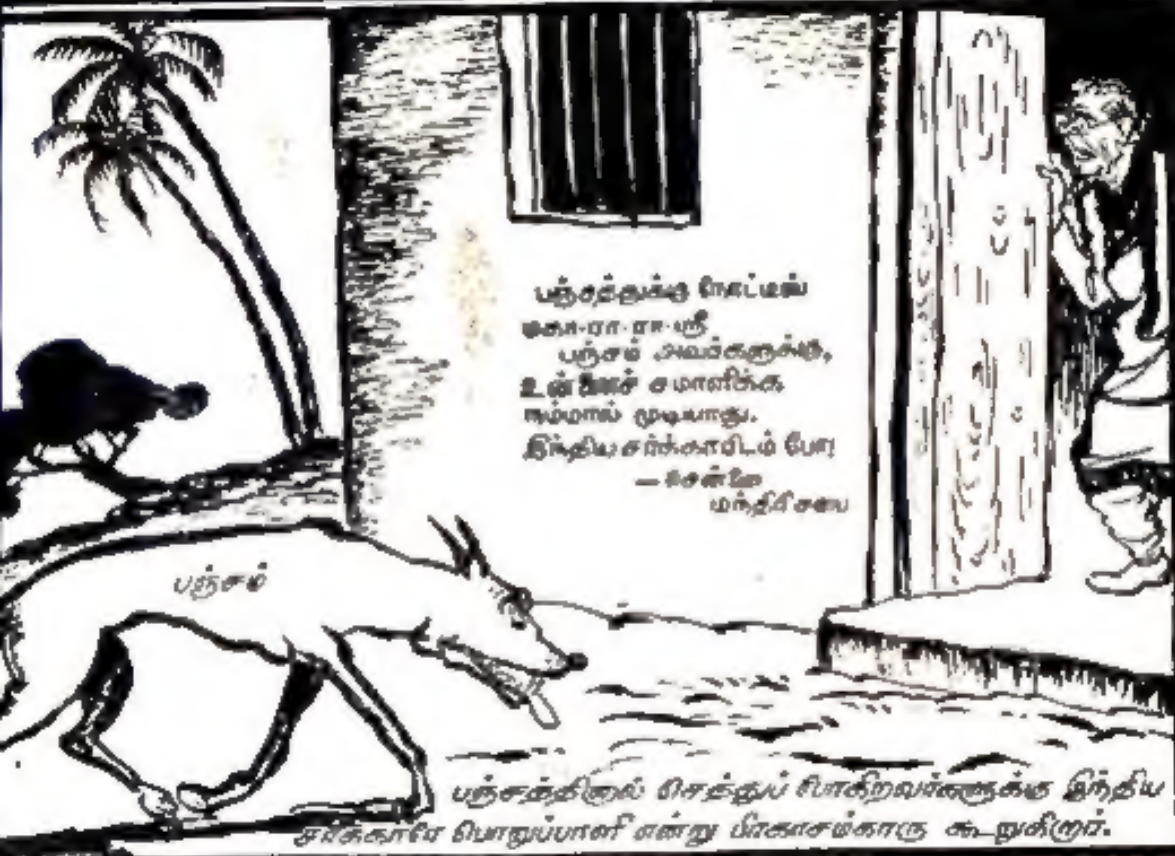
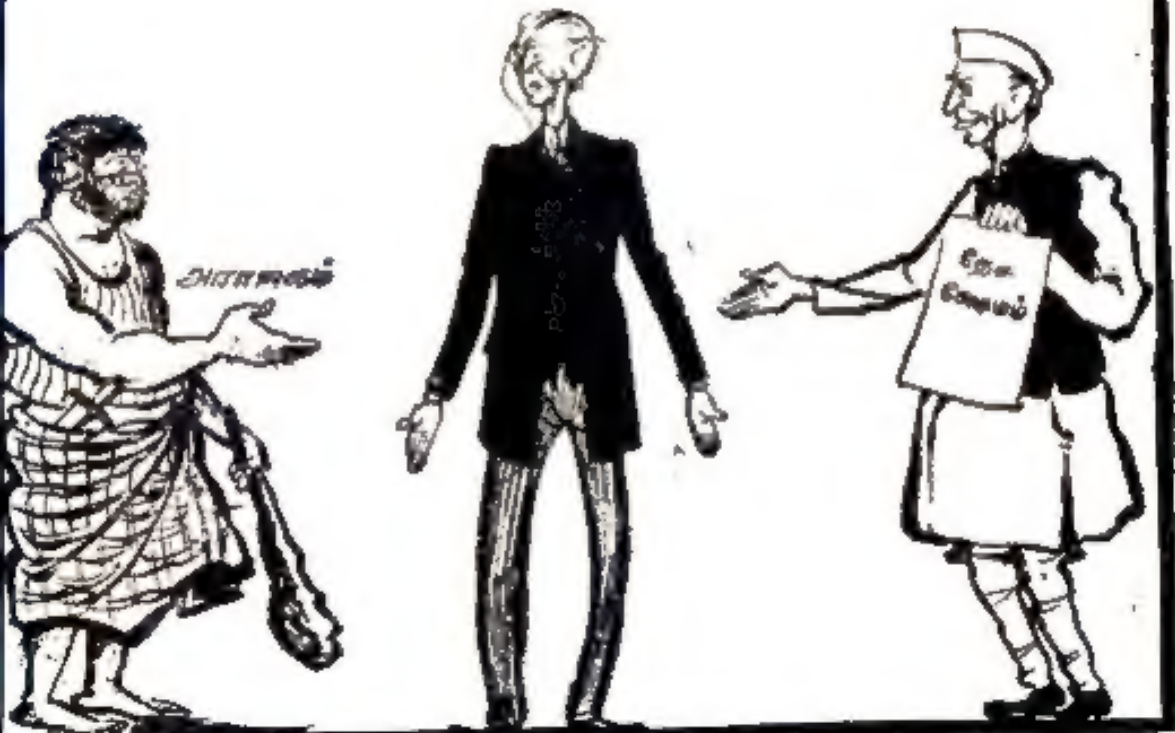
ராஜன் பாபுவின்
கிருதயமும்

சென்ற புதிய இந்திய சுதந்திர சர்க்கார் உலகத்தின் மகா பெரிய
கிராஜகர்த்திகளுடன் சமஸ்தானம்
வகிப்பார்கள்!

யாருடைய சினிமாப் பெயர்தும்?

உலகத்துக்கொரு புதுமை! ☆ ☆

உமாநேலி சந்திராக ரிஷப வாகனத்தில் ஏறி ஸ்ரீ பரமசிவன் வந்தார். மகா விஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் வந்தார்கள். கலைமகளும் திருமகளும் வந்தார்கள். விநாயகரும் சுப்பிரமணியரும் இந்திரனும் சந்திரனும் விரைந்து வந்தார்கள்.

தேவர்கள் மட்டுந்தானா? இல்லை! இந்தப் புண்ணிய பூமியில் வாழ்ந்திருந்து வானுலகைடைந்த பேரியோர்கள் பலரும் வந்தார்கள். பரதகண்டத்தை யெல்லாம் முதன் முதலாக ஒரு குடை நிலையில் ஆண்ட பரத சக்கரவர்த்தி விஜயம் செய்தார். இரத்த வெள்ளம் ஓடிய வந்த களத்தில் அழிம்கா தர்ம வீரதம் பூண்ட சம்ராட் அசோகர் வந்தார். சந்திர குப்தனும் விக்ரமாதித்யனும் அப்பரும் சிவாஜியும் மக கோத்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

பிறகு, இந்த நாளிலே வாழ்ந்த தேச பக்த வீர சிம்மங்களான தாதா பாய் நெனரோஜி, சுரேந்திரநாத பானர்ஜி, லாஸா ஸஜபதிராய், கோபால கிருஷ்ண கோகலே, பாலகங்காதா திலகர், மோதிலால் நேரு, தேசபந்து தாஸ் முதலியோர் வந்தார்கள்.

எல்லாரையும் முந்திக் கொண்டு முன்னால் வந்த பாரதியார், இடி முழக்கத்தை யொத்த வீரகர்ஜனைக் குரலில்,

“ஒப்பீறாத சமுதாயம்
உலகத்துக் கொரு புதுமை!”

என்று பாடினார். அவரைப் பின்பற்றி ஏனையோர் அனைவரும்,

“—கூம் கூம்
ஒப்பீறாத சமுதாயம்
உலகத்துக் கொரு புதுமை!”

என்று பாடி முழங்கினார்கள்.

“இந்தப் பாரத தேசத்தை நான் ஆண்ட காலத்துக்குப் பிறகு இன்றைக்குத்தான் முதன் முதலில் இமய மலையிலிருந்து குமரி முளை வளையில் பாரத சம்ராஜ்யம் ஏற்பட்டிருக்கிறது!” என்று கிங்கத்துடர் விளையாடிய சகுந்தலை புதல்வர்.

“என்னுடைய காலத்துக்குப் பிறகு இன்றைக்குத்தான் பாரத தேசத்தில்

அழிம்கா தர்மத்தின் பெருமை நிலைநாட்டப்பட இருக்கிறது!” என்று அசோக சக்கரவர்த்தி.

“என்னுடைய மனோ ராஜ்யம் உண்மையான பாரத சம்ராஜ்யமாகி விட்டதே!” என்று சிவாஜி.

“என்னுடைய கலாவு நவவாசி விட்டதே!” என்று திலகர்.

“என்னுடைய கவி வாக்ருப் பவிந்து விட்டதே!” என்று பாரதியார்.

“என்னுடைய சிஷ்யர் என்னுடைய சொல்லிக்கொண்ட மகாநீமா காத்தியின் தவ வலிமையினால்தானே இந்த அற்புதம் ஏற்பட்டது?” என்று மார் தட்டிக் கூறினார் கோகலே.

“என்னால் முடியாததை என் குமாரன் சாதித்து விட்டானே?” என்று மோதிலால் நேரு நோக்கன் பூரிக்கக் கூறினார்.

இப்படி யெல்லாம் பேசிக்கொண்டு நெவலோகத்தவரும் பாரத நாட்டுப் பேரியவர்களும் அவரவர்கள் கூடையிலே கொண்டு வந்திருந்த புஷ்பக் கிளைக் கவிழ்த்தார்கள்.

அப்போது பூலோகத்தில் பூமழை பொழிந்தது.

நேன லுத்துபேஷுடவர் சேர்ந்து, “ஜய விஜயி பவ!” என்று கோஷமும் எழுந்தது.

அவற்றின் இடையே “ஜே ஹிந்த!” என்ற வீர முழக்கத்தைக் கேட்டு எல்லாரும் திரும்பிப் பார்க்கவே நேதாஜி சுபாஷ் போஸ் விரைந்து வருவதைக் கண்டார்கள். “என் இங்கே நித்திரைகள்? டியலி சமோ! ஜஸ்தி சமோ!” என்று நேதாஜி.

பெருகிற செப்டம்பர்மீ 2௨ பாரத தேசத்தில் ஏற்படப் போகிற நேரைய சுதந்திர அரசாங்கம் “உலகத்துக் கொரு புதுமை!” என்பதில் சிந்திதும் சந்தேகமின்றி.

ஆயிரம் வருஷமாக அன்னியர் படைவெடுப்புக்கும் அன்னிய ராஜ்ய பாரத்துக்கும் பழக்கப்பட்ட மக்கள்,

தூதரம்பலது வருஷத்துக்கு மேலாக ஆங்கிலேயரின் இரும்புப் பொத்தெட்டியான ஆட்சியின் கீழ்க் கட்டுப் பட்டுக் கிடந்த மக்கள், சாதி சமயப் பிரிவினாகளும் பாணிய வேற்றுமை இன வேற்றுமைகளும் எவ்வளவோ உண்டான நாற்பது கோடி மக்கள், இவ்வளவு சொற்ப நியாகத்துடன், இவ்வளவு உலையாகப் பூரண சுதந்திரம் பெற்றனர் என்பது உலக சரித்திரம் கண்டுகூராத அற்புதமே யாகும்.

மேலே கூறிய மகா அற்புதம்,—

உலகச் சேதமோ போருட் சேதமோ எதுவுமில்லி நாற்பது கோடி மக்களின் சுதந்திர சர்க்கார் ஏற்பாட்டுப் போரும் அதிராமம்.—ஒரு நளி மனிதர் இருபத்தைந்து வருஷத்துக்கு முன்பு அறிய வித்தின் பணம் தான் என்பதில் ஐயமில்லை.

மகா தீவிர காதல் காதல் காதல் அறியேனா தம் விதைவிரிந்து மரம் முளைத்து வளர்ந்து இப்போது களியம் அளித்திருக்கிறது.

"இந்த அறியேனா மரத்தினால் என்ன பிரயோசனம்? இன்னும் பழம் பழுக்க விடுவோம்!" என்று சொல்வதற்குப் பட்டார்கள். அத்தமரத்தின் வேலாக விதைச் சிதை வெத்திர விட்டார்கள். சிதை மரத்தை அடியோடு வெட்டி எறித்து விடவும் முயன்றார்கள்.

தன்னை வேலாயாக அவர்களுடைய குறுகிய நோக்கங்கள் கொண்ட முயற்சி எதுவும் பலிக்கவில்லை.

எனவே, இந்த வெற்றி மகாதீவிர காதலின் அறியேனா தம்மத்துக்கு முதம்மையான வெற்றியாகும்.

அடுத்தபடியாக, தமது மாபெரும் தலைவர்கள் நேச சரித்திரத்தின் இந்த மிக முக்கியமான சந்தர்ப்பத்தில் ஆழ்ந்த முன்யோசனையுடனும் தீர்க்க தரிசனத்துடனும் காரியம் செய்கிற படைக் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வயதிர இராஜ சரித்திரத்தை அவர்கள் கையாண்டு நேரத்தில் சுதந்திர சர்க்காரை ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் தமது சொந்த மாகாணத் தலைவர் ராஜாஜி செய்துள்ள அரும் பெரும் தொண்டு நேரம் அறிந்ததாகும். டிஸ்சியில் பிரிட்டிஷ் தூது கோஷ்டியின் முயற்சி கடைசி கட்டத்துக்கு வந்திருந்தபோது, "எல்லாம் நீயே பணமுடி விடுகிறேன்" என்று

தீவிரம் வந்துதான் நினைமையைச் சீர்தெய்ய வேண்டும்" என்று இந்தியா மத்திய ஸ்டீல் பெத்திக் ஸாரன்ஸம் ஸ்டீல் ஸ்டாபோர்டு கிரீப்ஸன்-ம் ராஜாஜிக்கு எழுதினார்கள். அப்போது கால்கெரன் தலைவரே யிருந்த மேனலாறு ஆனாலும் ராஜாஜியை உடனே புறப்பட்டு வரும்படி தந்தி கொடுத்திருந்தார். அந்த அழைப்பு களை ஒப்புக் கொண்டு ராஜாஜியும் போனார். அடியோடு உடைந்து போவதற்குத்தான் தயிர் பாரி தயிர் பிறழ்த்தது. சுதந்திர வெண்ணெயும் திரண்டு வந்தது.

"பிரிட்டிஷ் மத்தியிலின் தீவிர காதல் தீவிரம் பூரணமாக ஒப்புக் கொண்டு இடைக்கால திட்டத்தை மீண்டும் திரா கரிப்பது" என்று காரியக் கமிட்டி அப்போது செய்த தீர்மானம் இந்தியாவின் சரித்திரத்திலேயே ஒரு புதிய காலத்தை உண்டாக்கியது. அந்தத் தீர்மானத்தை உருப்படுத்துவதற்கு முக்கிய காரண புருஷர்களாக யிருந்தவர்கள் ஸ்ரீ வல்லபாய் பட்டேஜும் ராஜாஜியும் யாவார்கள். அவ்விதம் செய்திராமம், சில அநிதீதிர நேசபக்தர்களின் யோசனைப்படி தீவிரகாதல் திட்டத்தை யும் கால்கெரன் திரா கரித்திருந்தால் இப்போது நேசத்தில் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை நேயர்கள் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏன்?—ராஜாஜி கிளின்கின் தனிப் போராட்டிகள் அகில இந்தியாவிலும் தற்சமயம் நடந்து கொண்டிருக்கும். அந்தத் தனிப் போராட்டிகள் ஏதாவது கண்டகர சம்பவங்கள் நடத்தி இருக்கிறோம் கடவுளுக்குத்தான் தெரியும்.

அத்தகைய மாபெரும் விபத்து நேசத்துக்கு நேரமம் போனாலும், தானது செப்டம்பர் 26 நியாக ஸ்ரீத்திகனான தமது நேசத் தலைவர்கள் இந்தியாவின் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதும் இந்தப் பாத பூமியின் பிறந்த எண்ணற்ற பெரியோர்களின் புண்ணியத்தினால்தான் என்று சொல்ல வேண்டும். அத்தகைய தன்னை முடிவு ஏற்படுவதற்கு தமது தலைவர் ராஜாஜி பெரிதும் காரணமாக யிருந்தார் என்பது குறித்துப் பெருமைபுடன் தலை நிமிர்ந்து நடக்க தமக்கு உரிமை உண்டு.

புதிய நேசிய சுதந்திர சர்க்கார் ஏற்படுவதில் தமக்கு ஏற்படும் எல்லை

“எனக்கு நல்லான்”

★ ★ ★

வைவ்யன்வ ஆச்சாரிய புருஷர் ஒருவர் ஆற்று வெள்ளத்திலே மிதந்து வந்த அநாதைப் பிரேதத்தை எடுத்து சுர்ஸ்காரம் செய்யித்தார். இது காரணமாக ஊரிலுள்ள பிராமணுத்தமர்கள் எல்லாரும் அவரைப் பகிஷ்காரம் செய்து விட்டார்கள். அந்த உத்தம புருஷரின் வீட்டில் கிராத்தம் வந்தபோது பகவானே வைதிக வடிவத்தில் எழுந்தருளி “ஊருக்குப் போவான் எனக்கு நல்லான்” என்று நிருவாய் மகர்து அவரை ஆட்கொண்டார். இதனால் ஆப்பெரியாரின் வர்சத்துக்கே “நல்லான் சக்கரவர்த்தி” என்ற பட்டப் பெயர் கிடைத்தது.

மேற்படி “நல்லான் சக்கரவர்த்தி” வர்சத்திலே பிறந்த ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் தேசத்தின் நன்மைவாக கருதித் தார். கண்ட உண்மையைத் தமிழ்மாத எடுத்துச் சொன்னார். 19-ஆம் அவர் உறிய யோசனையே சரியான யோசனை என்று தேசத் தலைவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவர் சொன்ன சமயத்தில் தேசத்தில் அதற்குப் பலமான எதிர்ப்பு இருந்தது.

இதை வியாஜமாகக் கொண்டு சேன்ற ஆண்டில் வந்து அதேசய மான சென்னை மாகாணத்தில் “ராஜாஜி கோண்டாம்” என்று ஒரு இளர்ச்சி எழுந்தது. மேற்படி இளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் வேபே ராஜாஜி தமிழ் நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். அந்தச் சுற்றும் 19-ஆம் ஆண்டிலேயே ஸ்ரீ பங்கத்துக்கும் போயிருந்தார். ஸ்ரீ பங்காதர் பெருமான் “ஊசெல்லாம் உன்னை வேண்டாம் என்று லும் எனக்கு நீ வேண்டும்” என்று அருவராதற்கு அறிஞரியாக ஸ்ரீ ரங்கநாதருடைய பாரின் ராஜாஜியின் கழுத்தில் மாலையிட்டு வர கட்டிசைய எதிர்ப் பக்கத்தில் காணவார.

ஸ்ரீ ரங்கநாதர் அருளியது போலவே பாரதத் தாயார் “நீ எனக்கு வேண்டும்!” என்று கோரினாள். காங்கிரஸ் மகாசபையும் அவ்வாறே ராஜாஜியின் சேவையைக் கோரியது. சென்ற மாதத்தில் ராஜாஜி காங் கிரஸ் காரியக் கமிட்டி அங்கத்தினரானார். இந்த மாதத்தில் இந்தியாவில் ஏற்படப்போகும் மூதலாவது சுதந்திர தேசிய சர்க்காரில் மந்திரியாக ராஜாஜி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

ராஜாஜி இந்திய தேசிய சர்க்காரில் மந்திரியான காரணத்தினால் இன்று தமிழ்நாடு இன்னும் ஒருபடி மேலே உயர்ச்சியுக்கிறது. தமிழ் மக்களின் பெருமிகமும் குதூகலமும் பொங்கிப் பொருடி ஒடுகிறது.*

* எம்.கோவரவர்த்தி. அதிக நூல்கள் அவைத்திருப்பவர்களுக்கு எதிர்ப் பக்கத்திலுள்ள கால்களால் மூடப் பிடித்த நூல்கள் மூலம். திருவ. 19-ஆம். 19. கிள்களம். நூல்கள். இத்தமிழ் நாடுதான் வேண்டிய தேசத்தாகும். அங்குதே. 19-ஆம். 19. கிள்களம். நூல்கள். இத்தமிழ் நாடுதான் வேண்டிய தேசத்தாகும். அங்குதே. 19-ஆம். 19. கிள்களம். நூல்கள்.

சம்பளத்தைக் குறையுங்கள்!

சம்பளத்தைக் குறையுங்கள் எங்களுக்குக் கட்டாது

மந்திரிகளே உங்கள் சம்பளத்தையும் எங்கள் சம்பளத்தையும் குறையுங்கள்

எங்கள் சம்பளத்தை குறைக்காவிட்டால் செட்டம்பர் 5-க்குத் தேதி எங்களுக்குச் செலிசை

சம்பளத்தைக் குறையுங்கள் உடனே

வாயலா காலேஜ் சங்கம் இந்த சம்பளத்தை எங்களுடைய கட்ட

வெளிகாப்பா காலேஜ் மாணவர்கள் சங்கம். சம்பளத்தைக் குறையுங்கள்.

வசிட்டானந்தா காலேஜ் இந்த சம்பளம் கட்டாது உடனே குறையுங்கள்.

-சிரமா-

உள்ளே அழைத்து வந்தார்கள்.

[illegible][illegible]

—எஸ். கோதண்ட சிதாராமன்

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

21-3-10

***

* * * * *
* * * * *

— **2nd** **12** **12**

தமிழ் வட்டம் உருவாக்க அரசாங்கம்

under the test. Don't let the test stop.

[illegible]

விவரமாகத் திருத்த நெருப்புகளையே தான்
விவர அதிகாரத்து விட்டு, நெருப்பத்த
மேலே தான்விவர குறைத்தும் 26 மணி
மேலே மேலே மேலே தான்விவர குறைத்தும்
மேலே தான்விவர குறைத்தும். ஆனால்
அவர்கள் மேலே விவரம் கு. 10 தான்.
அவர்கள் அதே விவரம் — இவர்கள் அதே
விவரம். அவர்கள் கு. 10 மேலேத்தான்
1-5 மணி, ஒரு தாமிரம் விவரம் விட்ட
தான். 0. 14-0. ஒரு தான் விவர
தான் 0. 14. 0. மேலேத்தான் ஒரு தான்
இவர்கள் தான்விவர அதிகாரத்தையே
அவர்கள் குறைத்ததே விட்டான் ஒரு தான்
விவரம் கு. அவர்கள் விவரம். மேலேத்த
தான் குறைத்தான். அவர்கள் மேலேத்த
மேலேத்த 26 மணி கட்டினார்கள் அவர்களுக்கு
கு. விவரம் கு. இவர்கள் தான்விவர மேலேத்த
தான்விவர மேலேத்த. அவர்கள் 0-10-0
ஒரு தாமிரம். அகதி, கட்டி, புதி, விவரம்,
விவர, விவரம், கட்டி, குறைத்தான்
விவரம் கட்டி மேலேத்தக்கும் இவர்கள் தான்விவர
தான்விவர மேலேத்த.

[illegible]

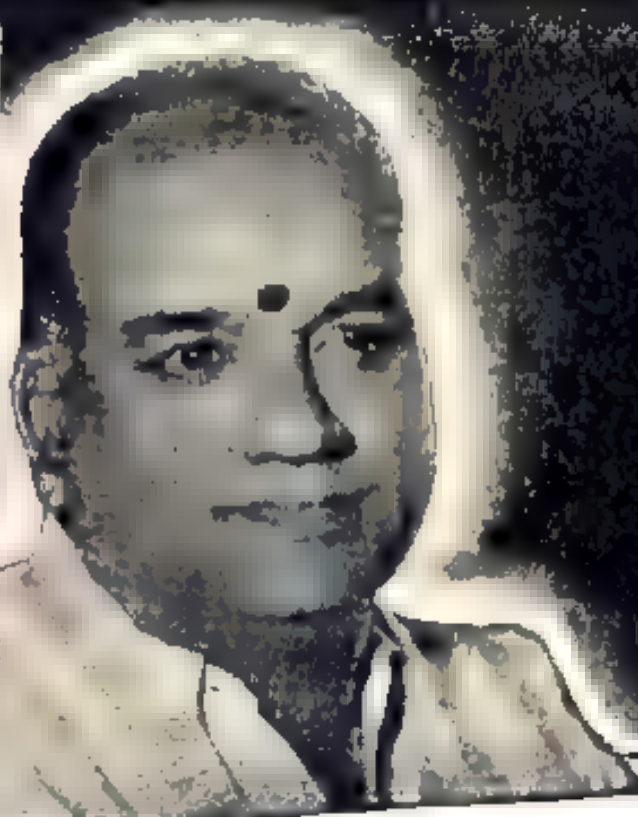
சென்னை மாவட்டத்தில் தாயகம் எங்கே
P. W. ஸ்டீவ்ஸ் தலைமையில்
ஆ. 36 அமைப்பில் தாயகம் எங்கே
தாயகம் எங்கே

சா இடங்களில் கோடுகள்க்கப்பட்டுப் செல வாகவில்லை. அங்காட்டில் இருந்து வரும் செலவு உத்தரவு வகுத்ததால்! எந்தக் காலத் தில் எங்கெங் குறைவை இருக்கே தெரியவில்லை.

—என். சேதுராமன்.

சங்கீத யூபதி
மணாராஜபுரம் விஸ்வநாதய்யர்
N.18287 { புழுவாய்ப்பிறக்கினும்
(விருத்தம்-ராகமாலிகை)
2 பாகங்கள்

“ஹீஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்”

-மூலம்-

புதிய ஜவுளிக் கடை!

கண்ணைக் கவரும் பட்டு, நூல்
ஜவுளி ரகங்களுக்கும் எம்பிராய்
டரி வேலைப்பாடுகளுக்கும் ஏற்றந்த

“கிருஷ்ண ஸில்க் ஹவுஸ்”

மலிவாப்புர் கபாலின்வார் சத்தித்
தேருவில் 1-ம் தெ. கட்டிடத்திற்
1-9-1946 அன்று ஆரம்பமாகிறது.

ஒரு முறை கீழயர் செய்யக்
கேட்டுக் கொள்கீழார்.

தங்கள் ஆதரவை என்றும் நாடும

A. ராஜாராம் ராவ்,
முதலாளி.

டி. எஸ். ரங்கநாதன் & கம்பெனி
பொள்ளாச்சி

மொத்த எண்ணெய் விற்பனை முபார்ட்மென்ட்:

கடலை எண்ணெய் : தேங்காயெண்ணெய்

கமிஷன் முபார்ட்மென்ட்:

வேர்க்கடலை, பருத்திக் கொட்டை
முதலியன

சகல ஆர்டர்களுக்கும் உடனுக்குடன் கவனிக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு எழுதுக.

தந்த: "RANGLAK"

பேயே தவறுத்து விளத்திடும்

செய்தி அதியாயோ — தன்னக்குறே! — செய்தி அதியாயோ?

புறப்பேயே மனர்கொஞ்சும் குருக்கத்திச்

கொடி வளராநோ? — தன்னக்குறே — கொடி வளராநோ?

தப்பையலே குருக்கத்தி

சக்கரவர்த்தி ராஜாபாஸாச்சாரியார்

திருவுணப்ப நாயக்கன் தெருவில்
செட்டி வீட்டில் அவருக்கு இரண்டாறு
கணியானம், தெருவு முழுதும்
நீதல் போட்டு அடைத்துவிட்டு மிக
மரிசையாக விடுத்து நடந்தது.

வேலைக்காரர்கள் பலர் மிகப் பரபரப்
புக வேலை செய்தார்கள். இங்களை
டுத்துக் குப்பைத் தொட்டியில் போட்
ார்கள். தொட்டியில் போடப்பட்டது
மூக்கம்போல் பாதி வேலையில்தான்
நின்றது. சட்டின் நான்கு காய்கள்
தறிக்கொண்டன. ஐந்தாவதாயிவ ஒரு
சுப் கொஞ்சம் பதங்கிப் பதங்கி சிந்து
ங்கெடுக்கப் பார்த்தது. மற்ற காய்கள்
கள் "வன்" என்று குலுத்தும் அதன்
மல் பாய்ந்தும் அதை விட்டித்
தத்தி விட்டன. அந்த நாய் அந்தத்
தரு நாயல்வ, நாய்களுக்குள் விவ
ஸ்தை உண்டு. ஒரு தெரு காய்
ன்னொரு தெருவுக்கு வரக் கூடாது.

"அடே, திருவுணப்ப நாயக்கன்
தருவில் செட்டுக் கிழவருக்குக் கவி
ரணமடா! வா, அங்கே போகலாம்!"
என்று ஒரு கபயன், அவனுக்கு இடுப்
பு துண்டி இல்லை. கோவணம்நான்
ட்டி, பிடுக்கான், வயது பதினாறு
ருக்கும், சென்னையில் இந்த மாதிரி
து கபயன்கள் தெருவில் அலைவதைக்
ண்டிருப்பீர்கள். வேறு சாமர்த்திய
ள்ள கபயன்கள், ஆனால் அவர்களைக்
வளப்பவன் யா தும் இல்லை.

"அங்கே போனால் வீசட்டி வடிப்
பார்கள்" என்னுள் மற்றொருவன். இவ
ருக்கு எட்டு வயதுதான் இருக்கும்.

"இல்லை, இல்லை! செட் வீட்டார்
ல்லவங்கடா!" என்னுள் முதல்கபயன்.

"வேண்டாமடா! ஏனடிகள் வந்து
டிச்சுப் போடுவாங்கடா!" என்னுள்
ரண்டாவது கபயன்.

"இல்லை, பவப்படாதேடா! அவங்க
வாரும் வரக் காணும். அவர்களுக்குத்
தெரியல்லே போயிருக்குது" என்னுள்
முதல்கபயன்.

திருவரும் திருவுணப்ப நாயக்கன்
தெருவுக்கு ஓடினார்கள். போய், குப்பைத்
தொட்டியைக்கூட இங்களை இருந்துச்
சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த நாய்களை
பெல்லாமைகளை விட்டெறித்து விட்டித்
தரத்தினார்கள். தரத்திலிட்டு இங்களை
பெடுத்து அவசர அவசரமாக அவற்றி
விடுக்க சாப்பாட்டுப் பண்டங்களை
வழித்து எடுத்து ஒரு இடையில் போட்டுச்
சேர்த்துக் கொண்டும் அய்யப்போது
கொஞ்சம் வாயில் போட்டுச் சாப்பிட்டுக்
கொண்டும் இருந்தார்கள்.

நிறுவித்து தெருக் கொடியில்
இகாச்சல் விளம்பிற்று.

"அடே, வந்துட்டாய்கடா!" என்
னுள் விளம்ப கபயன்.

"கொண்டா! திருட்டுப் பசங்கள்!
யாடடா, சிங்கன் எங்கள் தெருவுக்குள்
வந்து சாப்பிடுகிறீர்கள்!" என்று
சொல்லிக்கொண்டு ஐந்தாறு ஏனடிகள்
வந்தார்கள். அவர்களில் இரண்டு பேர்
ன்றிரிகள். உட்டமரக வந்து கபயன்
களைச் சுற்றிக் கொண்டு அடித்தும்
உதைத்தும் தரத்திலிட்டார்கள். தரத்தி
விட்டுக் குப்பைத் தொட்டியைச் சுற்றி
சிதாசாமாகச் சித்தித்துக் கொண்டு சந்
தோஷமாக உட்கார்ந்தார்கள்.

எல்லா இங்கையுள் ஒருங்கே எடுத்து
வைத்துக் கொண்டு அவற்றிலிருந்து
பண்டங்களை பெல்லாமை ஒரு துண்டில்
போட்டுக் கட்டிக்கொண்ட ஆரம்பித்
தார்கள்.

அடுத்த நாள் செட் வீட்டன்னை
"சாமி! சாமி!" என்று கூப்பிட்டுக்
கொண்டு ஒரு கபயன் வந்து சின்னும்.

விட்டுக்குள்ளிருந்து வேலைக்காரன் ஒரு வன் ஒரு எச்சில் இளைவை எடுத்துக் கொண்டு வேலியை வந்தவன், "படவாப் பவலே! இவ்வளவு அதரீயமா உனக்கு? போ வேலியே! தொட்டியில் போட்ட பிறகு எடுத்துக் கொள்!" என்றான்.

"இவ்வா, சாமி! ஏழுநிலை அடிச்சப் போடுவாங்க. கையில் கொடுத்து விடுங்கோ. நான் இங்கேயே சாப்பிட்டு விட்டுத் தொட்டியில் இளைவைப்போட்டு விடுகிறேன்!" என்றான் அப்பவன்.

இவன் கேற்று காம் பார்த்த அப்பவன் களில் பெரிபவன். சின்னவன் வரையட் டென் என்று சொல்லி விட்டான்.

வேலைக்காரன் அப்பவனிடம் குவி கொண்டு இளைவை அவன் சொன்ன படியே அவன் கையில் பெரத் என்று போட்டான்.

"சாப்பிட்டுவிட்டு இளைவை இங்கேயே எரிந்து விடாதே! உதைத்துப் போடு வேன்!" என்று சொல்லிவிட்டு வேலைக் காரன் உள்ளே போய் விட்டான்.

"சாமி! சாமி!" என்றான் அப்பவன் மறுபடியும்.

"என்னடா, படவாப் பவலே!" என்று வேலைக்காரன் திரும்பிப் பார்த்து அதட்டினான்.

"இந்தாங்கோ சாமி, மோதிரம்!" என்றான் அப்பவன்.

உடனே வேலைக்காரன் வரலுக்கு வந்தான்.

"இவ்வியல் மோதிரம் மொத்த தங்கோ, இந்தாங்கோ!" என்று ஒரு வரிக் கல் இறைத்த மோதிரத்தைக் கொடுத்தான். வேலைக்காரன் அதைத் தன் கைச் செம்பீரெடுத்த ஐவத்தை விட்டு அவம்பி எடுத்துப் பார்த்தான். பண்பளவென்று மின்னிற்று.

"அடே, எதுமானர் மோதிரமடா!" என்று மென்சச் சொல்லி வாய்க்கி கொண்டு உம்பை போனான்.

ஸீக்ஸ்ஸெட்டு மகன் ராமனாச்சேட், டி.ஹுடைய வரிக மோதிரம் காணாமல் போனதற்காகப் போலீசார் வெகு லும் லுரமாகத் துப்பு விசாரித்துக் கடைசியில் ஒரு ஷாப்பிங் கடைசியில் கண்டு பிடித் தார்கள். கடைக்காரனை விசாரித் தார்கள். "வாரோ ஒரு அப்பவன் கொண்டு

வந்து 'இது கல்வ வரிகமா, பாருங்கள்' என்று சொன்னான். வாய்க்கி கொண் 'காண்கு வா, பார்த்துச் சொல்' கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு வரிக பர்த்தகாரனை வரட்டும் என் எடுத்து வைத்திருந்தேன். அதற்குள் கீங்கள் வந்து இதைத் திருட்டுச் சொத் என்னைர்கள்" என்று ஷாப்பிங் கடைக் காரன் சொன்ன கதை நினைப்பெட்டா குத் திருப்தி யளிக்கவில்லை. "அரண் செத்துதான் திரவேண்டும். உம்பேரி பல கேட்கன் பதிலா விருக்கின்றன என்று சொன்னார் இன்னப்பெட்டர்.

"வேண்டாம். ஸார்! கல்வானத்தன், ஒரு அப்பவன் விட்டைச் சுற்றிக் கொண் டிருந்தான். அவனை நான் கண் பிடித்துக்கொடுத்தேன். அவனை விசா ருங்கள். ஒரு வேளை உண்மை தெரியுப் பன்றான். சேட் விட்டு வேலைக்காரனை அங்கே இன்ஸ்பெக்டரைச் சுற்றிச் சென்றுகொண்ட தெருக் கூட்டத்தில் நான் வரக் சேட்டுடன் அவனும்வந்திருந்தான்

67-ல் பொறுத்திப் அப்பவன் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கைதிலாக அழைக்கொண்டிருந்தான். பவலாகக் கூசா போட்டு அழ்தான்.

"பாசாங்கு செங்குளா, படவாப் பவலே! கொண்டு வா, சீரம்பு என்னுள் சப் இன்ஸ்பெக்டர்.

"இப்பே வார்! எங்கு நின்ற தெரியாது. நான் எச்சில் இளை பொறுத் சாப்பிடுகிறேன்" என்றான் அப்பவன்.

"எச்சில் இளைய்தான் இது மிட ததா? திருட்டுப் படவாப் பவலே, பொ சொல்வாதே! கலியாண விட்டுக்கு மென்ன துறைத்து எடுத்து வந்துயிட் மறைக்கொளா? கொண்டு வா கொடு கன்னுக் காப்ப்சிக் கொண்டு வா என்னுள் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு கைச் டேபிஸிப் பார்த்து.

இந்தக் காவத்தில் இந்த மாதிரிகொ மகன் சொல்வதில்லை, வேறும் ப ழுறுத்தல் என்பது அப்பவனுக்குத் தெ ரியமா? பயத்து கடுக்குக்குள், அப்பவ அபத்தியக்காரனைப்போல் விழ்த்தான் "திருட்டு ழுழி ழுழிக்கொளா?" என் னு சப் இன்ஸ்பெக்டர் அப்பவனை உதைக்க போனான்.

அதற்குள் பெரிய இன்ஸ்பெக்டர் வந்துவிட்டார். "என்ன சொல்லுகொ திருட்டுப் அப்பவன்?" என்று அவர் கா

நிலையில் அமர்ந்தார். "நான் திருட
யல்ல, தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது,
எனில் இதைக்காசப் போயிருக்கிறேன்"
என்று சொல்லுகிறான்" என்று சப்
பைன்ஸ்டர்.

"சேட் வாக்கு மூவத்தில் ஒரு வேளை
ப்பிட்ட இனியில் மோதிரத்தைத்
தறி வைத்துப் பிரகு மறந்து
போயிருக்கலாம். இடது கை விரலில்
காசு இருக்கிறது. வலது கைவிரலுக்கு
தறி இனியில் மூலையில் வைத்து
உஞ்சு சாப்பிட்டேன். பிரகு ஒரு வேளை
மோதிரத்தை இனியில் மறந்து வைத்து
விட்டேனே, அவ்வது போட்டுக் கொண்
டேனே ஞாபகமில்லை" என்கிறார்.
"பயனை கூற்றுக் கிசாரியங்கள்" என்று
சாப்பிட்டுக் கொள்கிறார்.

பைன்ஸ்டர் சொல்லுவதை சப் இன்ஸ்பெக்டர்
நம்பவில்லை. முதலில் ஒன்றும்
சரியாது என்று சொன்னவன், பிரகு
பைன்காரனிடம் கொடுத்த விட்டேன்
என்றும் போலீஸ்காரர் நம்புகாரா? அ
னில் ஷாப்பிங் கடைக்காரன்மேல்
தெகவிரல் என்று தீர்மானித்துப்
பயனைக் குற்றவாளிச் சிறுவர் பள்ளிக்
கத்தில் ஈந்து வசூலும் இருக்கும்படி
சாப்பிட்டு விட்டார்கள்.

"ஒன்று சொல்ல வேண்டும்,
புரான்!" என்று ஒரு நாள் வேலைக்
கன் வேலாயுதம்.

"என்ன?" என்று சேட் சிறுவர்.
"நான் பெரிய தப்பு செய்துவிட்டேன்.
பயன் என்கிற தண்டிக்கும். சிங்கம்
சொல்ல வேண்டும்" என்று.

பிரகு, வேலைக்காரன் கடத்ததைச்
சான்றான். "பயனை ஞானிக்கு
சாப்பிட்டு விட்டார்களே? அந்தப் பயனை

குற்றமும் செய்ய
கலை. நான்தான் திரு
ட. அவன் என்செய்
வதைய என்விட
ந்து கெஞ்சி வாங்
கொண்டவன், இதை
சோதனேடு மறைக்
கந்த மோதிரத்தைத்
தந்து என்னிடம்
இருந்து விட்டான்.
கைத் திருட்டுப்
பிடித்துக் கொண்
ட. நான் சின்ன

எஜமானரிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுப்
பதற்குப் பதில் மறைத்து வைத்து மறு
கான் ஷாப்பிங் கடைச் செட்டியாரிடம்
காட்டினேன். அவர் 'காண்கு வா,
சொல்லுகிறேன்' என்று வாங்கிவைத்துக்
கொண்டார். அதற்குள் போலீசார்
கண்டு கொண்டார்கள்" என்று
வேலைக்காரன்.

"வேலாயுதம்! நம்ம வீட்டில் பதி
வைத்து வசூலும் இருந்து சாப்பிட்டு
விட்டு இப்படிச் செய்தாயே! இது
தருமமா? அந்த என்செய் பொறுக்கிப்
பைன்ஸ்டர்மேல் காசு உன்னிடம் மோதி
ரத்தைக் கொடுத்தானே, என்வசூலு
செய்யலாக நடத்து கொண்டான்? நீ
இப்படிச் செய்த விட்டாயே! அவன்
பாவம், இப்போது ஞானியில் இருக்
கிறானே!" என்று வாத்தி சேட்.

"அதுதான் என்கிறத் தொந்தரவு
படுத்துகிறது. சாமி! எனக்கு என்ன
தண்டனைபாவது கொடுங்கள்!" என்று
வேலாயுதம்.

"சரி, ஒரு தண்டனையும் வேண்டாம்,
போ! அந்தப் பைனை விடுதலை செய்
வித்துவிடப் பார்க்கவேண்டும்" என்று.

ஆறு மாதங்கள் கழிந்தபின் பெரிய
பைன்ஸ்டர் பெரிய கைபைக்கு
விடுதலையும் ஆகிறது. "நான் இனிமேல்
திருட மாட்டேன்: நல்ல கடத்தையா
யிருப்பேன்" என்று கைபைரிடம் சிறைச்
சாலை அதிகாரிகள் உறுதிமொழி வாங்கிக்
கொண்டு அவனை விடுதலை செய்து
விட்டார்கள்.

சேட்டு வேலைக்காரன் வேலாயுதம்
கைபைகடைய அந்த உறுதிமொழிக்கு
ஞாயின் கையெழுத்துப் போட்டான்!

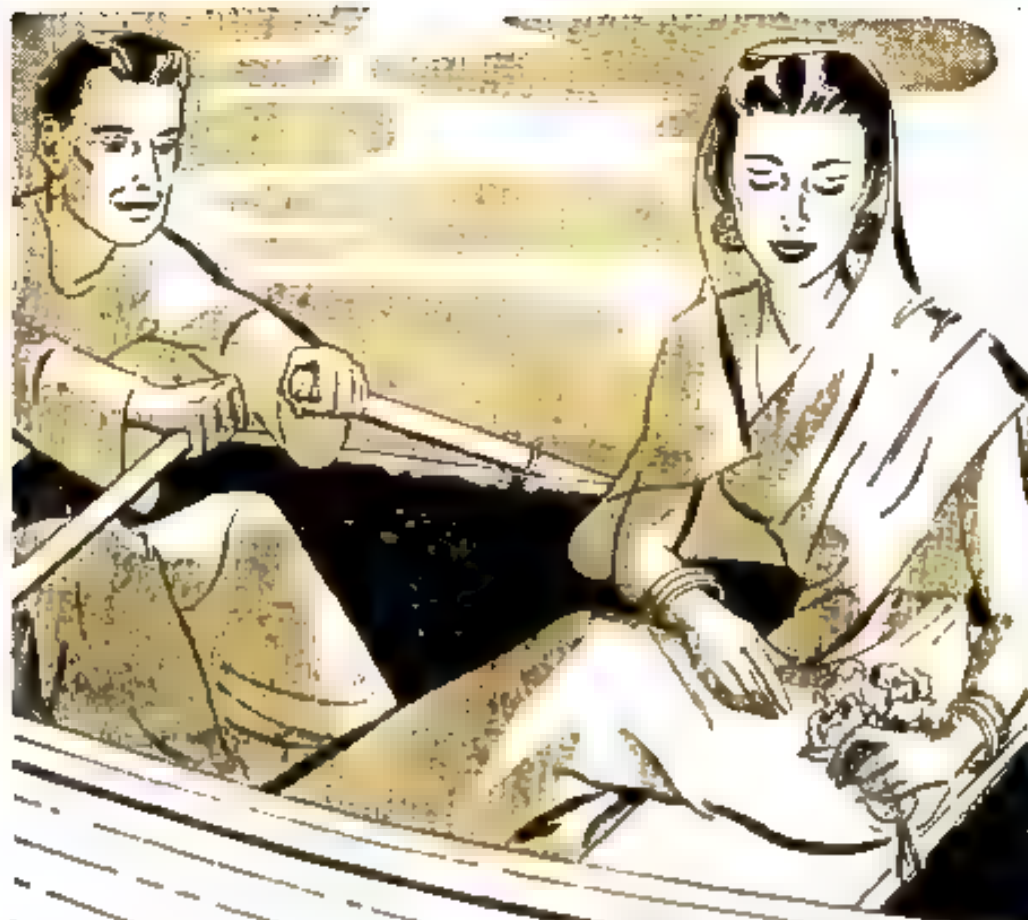
இப்போது பைன்ஸ்டர் சேட்டுக்கு என்
னெய் தேய்க்கும் ஆள். ரொம்ப சந்
தோஷமாகத்தான் இருக்கிறான்.

"உனக்குச் சித்திரம்
நல்ல பெண் பார்த்துக்
கவியானம் செய்வீக்கி
றேன்" என்கிறார் சேட்
டுக் சிறுவர். கைபைக்கு
வேலாயுதமாக.

"எனக்கு அது வேண்
டாங்கே!" என்கிறான்
கைபைன்.

"ஏன் வேண்டா
மென்கிறாய்? கவியா
னம் கல்வதுடா!"
என்கிறார் சிறுவர்.

மிர்டிஸ் வேலியின் எங்கவான வெளிச்ச
ததில் காற்றிலகையுடைய அழகான
இந்திய ரோஜா மலர்களைப் பார்த்ததும்,
உங்கள் இவடத்திற்குரிய சோப்பான
வினோலியா ஒயிட் ரோஸின் ஞாபகமெட்
படும். உங்கள் எழிற் அழகப்படுத்த
இதன் சுந்தர துகரையடை உத்தமநா
னதோ, தகுதியானதோ வேறு வே
யாது. மிகுதுவான துகரையத்தருப
வினோலியா மிக நேர்த்தியான சருமத்தை
யும் சுருமநக உத்தம் செய்கிறது. . .
மேலும் உங்களை சுற்றிலும் மனோஹர
பரிமாணத்தைப் பரவச்செய்கிறது.

வினோலியா ஒயிட் ரோஸ் சோப்

ஒரு நீர்மஷம்!

கோமதி எவ்வாமிநாதன்

என் வாழ்வின் ஒளிபெயர்!

இதுவரை உன்னை எத்தனையோ பெயர்களால் அழைத்து நான் இன்புற்றிருக்கிறேன். ஆனால், எப்படிச் கூப்பிட்டும் நீ அனல் விகம் உன் கோபக் கண்களால்தான் என்னைப் பார்வையே குழிய, மோலைகள் கண்கள், கவிதை பார்வை, கடைக்கண் கொக்கு என்றெல்லாம் கதாசிரியர்கள் வர்ணிக்கிறார்களே, அந்த மாதிரிப் பார்வையை நான் உன் விடம் ஒன்றாகக் கண்டதில்லை.

நாஜிக்குட வசமாக எனக்கு வேறு பாராபது வாழ்க்கைத் துணைவியாக வாய்த்திருந்தால், உன்னால் எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள் எவ்வளவோ கிடைக்காமலே போயிருக்கும்! அவ்வளவு அனுபவங்களையும் எனக்கு அளித்த எனக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். உனக்கு என் கவனி!

மாஜி சர்வாதிகாரி ஹிட்லர் சாம் தாஜிய வெறி கொண்டு ஐன சமூகத்தை என்ன பாடு படுத்தினானோ, அதைவிடப் பன்மடங்காக ஒரு சமயம் ஐர்ட்ஜெட் ஐம்பர் வெறியேறிய நீ என்னைப் படுத்திய பாட்டை நான் மறக்க முடியுமா? உன் அட்டகாசத்தினாலும் கோபத்தாலும் நான் ஒரு வரம் ஹோட்டலில் சாப்பிட்டப் போக அதனால் ஏற்பட்ட சிரந்தா வயிற்று வலியை நான் என்றும் மறக்க முடியாது. மும்பைப் பீகத்தின் ரூபகார்த்தமாக வசுஜாஸ் சக்கரவர்த்தி எழுப்பிய தாஜமஹால் இன்று எவ்வாறு விசங்கு கொடுதோ, அந்த மாதிரி உன்னால் உண்டான வயிற்று வலியும் இன்றுவரை விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது!

ஒரு விஷயத்தில் சந்தேகமும்: பிரபல தேசத் தலைவருக்கு வேண்டிய பிடிவாதமும், தர்க்க சாமர்த்தியமும், சத்தியாக் கிரகத் தன்மையும் உன்விடம் இருக்கின்றன. 'ஐர்ட்ஜெட் ஐம்பர்' வாய்க்கு வதற்குத் தந்தமயம் நிதி இலாகா அவ்வளவு இருபதிரமான விவரமாய் 'வல்லு' என்று நான் சொல்லியதும், உத்திரத்துடன் நீ செய்த பிரசங்கத்தை நான் மறக்கவே முடியாது! விரிகளின் கிணைமையையும் அடிமைத் தனத்தையும் எதிர்த்து என்மாதிரி எடுத்துக் காண்பித்து அவசியம். எனக்கு மாத்திரம் அதிகார மிருக்கிறதால் அன்றாடம் உனக்கு 'மனைவியாதன்' அளித்திருப்பேன்.

கடைசியில் எப்படியோ உன் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பது ரூபாய்கடன் வாய்க்கி அதன்மூலம் உன் திருப்தியை விளக்குவாய்வினான். அந்தக் கடை இரண்டு வருஷங்கடைய அடைக்க முடியாமல் இரண்டு பர்வாஸில் இருக்கும் ஆபீஸிற்குத் தினசரி இரண்டு மைல் தூரம் சுற்றிக்கொண்டு போகிறேன்!

பூவில் சிந்து துணி வாய்க்கி உன் முகத்தில் புன்னகையை எதிர்பார்த்து நான் என்விடம் சமர்ப்பித்தபேரது, "இது பிரயோஜன ரீதியை: இது கர்நாடகம்: இந்தக் கோடு அப்படியே போட்டிருக்க வேண்டும்.....!" என்றெல்லாம் சொல்லி, எவ்வளவு சிரந்தாசுடைய மாயத் திருப்பி இருக்கிறது! அவ்வகைன்ன, கதைகளைக் கட்டுரைக்கா, வேறு பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்ப!

அன்றொரு நான் எப்படியாவது உன்னைப் புன்னகை பூத்த முகத்துடன் பார்க்க வேண்டுமென்று மூன்று ரூபாய்களை அழுது 'ஹால்யக் கனஞ்சியம்' என்றும் புத்தகத்தை வாங்கி வந்து உன் கையில் கொடுத்தேன். அதன் அட்டையின் அழகைக் கூடப் பார்த்தாமல் "இதற்குக் கொடுத்த தண்டக் காசிற்கு இரண்டு அனுமினியத் தட்டுகள் வாங்கி விடும் உமக்கும்தம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு, அந்தப் புத்தகத்தை மூலையில் எறிந்தாய். அப்பேரது உன் வார்த்தைகளில் பதப்பட்ட உஷ்ணத்தால், இது மகா சமூத்திரத்தையே பொங்க வைத்திருக்கலாம்!

அதுதும், உன் முகத்தில் எப்படியும் புன்னகையைப் பார்ப்பது என்று நீர் மானித்து விட்டேன். ஆகவே, உன் தாயாரை அடுத்த ரயில் வந்து உன்னைப் பார்க்கும்படி கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அம்மா வந்து விட்டாஸ்தான் என்றுமேல் சந்தேகமும் கரை புரண்டு ஒடுமே!.....

குதும்பு:—மேலே கண்டவாறு மனைவி விடம் பேசவேண்டுமென்று நான் என்னுடைய மூன்று சிந்து கயார் செய்து கொண்டிருந்த போது, அகலே ரேசில் வந்துவிட்டான். முற்பகுதி வெல்லாம் மது போய்க் கடைசிப் பாராவில் கண்ட விஷயத்தை மட்டுந்தான் சொன்னேன். அதால், இந்தப் பாலும் ரயில்கள் ஸ்டாக்கைப் பற்றி அவன் தெரிந்த கொண்டிருந்தான் என்று நான் கண்டேனா?

பாச்யங்களுள்

சிறந்ததும், பூஷணங்களுள்
முதன்மையானதுமான உத்தலைக்
காலதாமதமின்றி, கேள்வித்தி
வைக் கொண்டு பெறுங்கள்.

மூக்கையும் மோலாய்க் கட்டை
யையும் மாற்ற முடியாது. ஆனால்
உத்தலையோ விதவிதமாகவும்
விசித்திரமாகவும் பலவாறு
ஜோடிக்கலாம்.

உத்தலை ஜோடிக்கு முன்னர்,
கேள்வித்திலின் உதவிவரல்
அபரிமிதமான உத்தலைப்
பெறுங்கள். கருத்து அடர்ந்த
உத்தலினால் முக அழகையும்,
கேசவர்த்தினியினால் உத்தலையும்
அழகு படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

உத்தலைப் பாதுகாப்பாது, விருத்தி
செய்வது. அரநு படுத்தவது

விலை அளவு 12

(1 மெற் செவ்வ மெற்)

என்னாக கடைகனிதூர் கடைத்துப்
போலிகை அங்கு போலம் போலிக்கை
"கேள்வித்தி, கேள்வித்தி பாலவாறு"
என்ற பெயர்க்குக் கனித்து எங்கும்

தயாரிப்பது

தெளி இத்தியி னாயின அலை
ஆர் எஸ். டி. கோயமுத்தூர்.

மங்கையர்களின் முக விலாசத்திற்கே

அர்ப்பணம்

செய்யப்பட்டது.

ஜாப்கோ ஸ்னோ

உங்கள் எழிலை அதிகப்
படுத்த இதைவிடச் சிறந்
தது வேறெதுவும் இல்லை

•

ஜயபாரதம் கோ.,
மல்லேஸ்வரம் - பெங்களூர்

மனக் குறை

விந்தன்

அன்று மாண்புமிகு கழகம்மேல்
ஒரு வகையும் முகத்துடன் தான் வராமல்
மீட்டி விட்டிருந்தான் அந்த நேரம். நாடக
மனதான மாதிரி அவன் தன் குழந்தை
வகைதான் வைத்துக் கொண்டிருந்த
பாடு, "இந்தாருங்கோ!" என்று குரல்
கொடுத்துக் கொண்டே தான் மனம்
முறும் அந்தே வந்தான் — கையில் காப்பி
டன் அல்ல; ஏதோ ஒரு கொடிப் பி
வசப் பத்திரிகையுடன்.

"வந்தா விட்டாயா, 'இது.....தே.....
கோ!' என்று வந்தா வந்ததற்கு மூலம்
மாதிரி குரல் கொடுத்துக் கொண்டே?—
பா!—பெயரைப் பாரு, பெயரை!
முதலாம்! உன்னைச் சுற்றிச் சுற்றி
வந்தான் சீக்கரம் செய்யாததற்கு ஒரு
காரணம்!— உம்..... உன்னைச் சொல்லி
வந்த பயல்? ஒன்பது வருஷமாக வந்தான்
பாட்டைத் தவிரையும் என்னென்ப
தையும் முகம் என்னையும் பார்த்துக்
கொண்டு வந்தும், இன்று வரை சீக்கரம்
சுற்றிக் கொள்ளாமல் இருக்கிறேனே,
எதைக் கொண்டு!" என்று கையில்
வசாதத் தட்டிக்கொண்டே கா.ரேசிக்
சுற்றினான் வராமல்முற்றி.

"பெருந்த கிழந்ததும் விட்டு வேலை
கா வேலலாம் செய்கதற்கு நீங்கள்
வந்தாக்காரங்களை வகைத்திருக்கிறீர்களே,
மேலேயோ — சாக்கெல்லாம் சாகப் படித்
தக் கொண்டு அம்மா உட்கார்த்திருக்கும்
தன், சாயத்திரமானும் கிழக்கித்தக்
கொண்டு (அய்ய் மாதிரி கொஞ்சிக் கொண்
தும், மயில் மாதிரி சடை போட்டிக் கொண்
தும் உங்கள் முன்னால் வந்து சீக்கரம்
கூடான்!— அப்படித்தான் நீங்கள் விதம்
தேமான தான் மனமில் எடுத்துப் பிரே
மைய அகிலி வயத்திருப்பது பன்ன
கட்டிப் போதல்? மாற்றிக் கட்டிக்
காண்க உறு புடவையுடன் சுழ் கிடை
கதே!" என்று குழையும் பதிலுக்கு
கிழந்து விழுந்து கொண்டே, கை
குக்க பத்திரிகையை அவன்மேல் வீசி
விட்ட விட்டு, அப்படி வராமல்
காக்கி வந்தான்.

அங்கே, அகலுடைய எட்டு வயதப்
பன்னுள் பட்டு, இரத்திரிச் சாய்

கிழக்கப் பொரித்த வயத்திருந்த அப்ப
காலத்தில் ஒன்றை எடுத்த குறி வார்த்துக்
கொண்டிருந்தான். அந்தச் சாக்கில்
அகலுடைய முதுகில் இரண்டு அறை
வயத்தத் தன்னுடைய கோபத்தைத்
தீர்த்துக் கொண்டான் குழந்தை.

அதே சமயத்தில், வெளியே விளையாடிக்
கொண்டிருந்த பட்டினித் தம்பியான பிட்டு
உள்ளே தகழ்த்தான். அவன் எட்டை
பெய்க்காம் ஏதோ புழுதி மயமாக இருந்தது.
அந்த விளையாடல் வயத்தக் கொண்டு
அகலுடைய கைதத் திருப்பியதன் மூலம்
தன்னுடைய ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக்
கொண்டான் வராமல்முற்றி.

பட்டினி, பிட்டுவும் அழுதுகொண்டே
வெளியே வந்து விட்டு வாயிப்புகையில்
உட்கார்த்தான்.

விதித சோகத்திற்குப் பிரகு, "அக்கா,
அம்மா உன்னை என் அடிச்சா?" என்று
கேட்டான் பிட்டு.

"ஒரு அப்பாக்கை எடுத்துத் தின்று
கிட்டேனும், அதற்காக!" என்று பட்டு.

"ஏனோ....."
"ஆமாம்; உன்னை என் அப்பா
அடிச்சான்?"

"எட்டைவய அழுக்காக்கிக் கொண்டு
வந்து கிட்டேனும், அதற்காக!"

பாகம், அந்தக் குழந்தைக்குக்குத்
கொடுத்த உண்மை அம்மாவதான்!—
ஆனால், அப்பாவுக்கு அறியாத—என், அடர்
கைப் பெற்றோரோ அறியாத வந்தான்
பொன்றும் இருக்கத்தான் இருந்தது.

அதனால் இந்தப் பாக புண்ணிய பூமி
வியே பிரித்தி பெற்ற இருக்கும் வறமை!

அதன் பன்னுதத் தக்களுக்குள் ஒரு
குற்றமும் திவ்வாகிடாறும், இன்று
வந்தவியோ தம்பிகள் தங்கள் வயத்தகை
யில் இயற்கையாக விவகல்வைய அளவி
வயக்கூடக் குறித்துக் கொள்ளவில்லையா?
—அந்தக் கொடிப்பையைச் செஞ்சுதல்கள்
தான் வராமல்முற்றியும் குழந்தையும்!

★

ஆத்திரமெல்லாம் ஒருவாறு அடக்கிய
பிரகு, தன்மேல் டிதாபமாக விழுந்து
கிடந்த பத்திரிகையை எடுத்துப் பார்த்தான்

வாணம் செய்து கொண்டான்; அதிர்ஷ்டமும் தானே உதரிக் கொண்டு அவனை வந்து சென்றது.

காஞ்சே...?

சாதலென்றும், கத்திரிக்கா யென்றும் சொல்லிக் கொண்டு கணைக்குதவாத ஒருத்தியில் கழுத்தில் மாலை யிட்டேன். அதன் பலன்? ... இன்று காணும் அழுது வடிவிறன்; உவளும் அழுது வடிவிறன்!

அவனுடைய அர்த்தமில்லாத செந்தனை அத்துடன் முடியவில்லை; இன்னும் மேலே மேலே சென்ற கொண்டிருக்கிறது.

★

நீன் கணவனின் மனம் குதறையைக் குமுதமும் ஒருவாறு அறிந்துதான் இருந்தான். ஆளுமும் அவள் இப்போது என்ன செய்யுகள்?

பிரச்சாரத்தின் நிலையை உத்தேசித்து, பின்னால் பக்ககத்தாரிடம் கேட்கப்போகும் வசவுகளையும் முன்னாலேயே ஒருவாறு உணர்ந்து, அவன் முறலில் தனக்குக் கல்யாணமே வேண்டாம் என்றதான் தன் பெற்றோரிடம் முறையிட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவர்களும் தங்கள் நிலையை உணர்ந்து, கல்யாண விஷயத்தில் அவளை அவ்வளவாக வற்புறுத்தாமல்தான் விட்டிருந்தார்கள். ஆனால், இரண்டு குழும் பன்னாம் செருகிப் பழக வேந்தரின் காரணமாக, காராயணமூர்த்திக்கும் குமுதத்திற்கும் இடையே சேரம் வளர்ந்தது. காவியங்களில் காணும் சாதல் எல்லாம் வெறும் எற்பனை என்பதை அந்த ஜீவன்கள் உணர்வில்லை. வாழ்க்கையில் அவன் கல்யாணம் ஆகுமான், "கண்ணே, மணியே, கந்தண்டே!" என்றதெல்லாம் ஒரு குழந்தை பிரச்சாரம் யாரதான் இருக்கும் என்பதைக் குமுதம் அப்போது எதிர்பார்க்கவில்லை; ஏமாந்து போனான்.

குமுதத்தின் பெற்றோரும், கல்யாணமே யாக காராயணமூர்த்திக்குத் தாயார், தப்பைப் பணர் இவ்வாததைத் என்று ஒருவாறு திருப்தி யடைந்தனர். ஏனெனில், "பின்னால் ஏதாவது ஏதிக் காட்டுவதா விருந்தாலும் அவர்கள் இருந்தால்தானே!" என்று அவர்கள் நினைத்தனர். அதற்கேற்றாற்போல் காத்தனார் என்று சொல்லிக் கெடும்பதற்கும் வாரும் இல்லை. எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக, காராயணமூர்த்தியின் சித்தப்பரையும், சித்தியும் கல்யாணமானதும் அவர்களைத் தனிக் குடித்தனம் வைத்து

விஜயகாக காக்குதுதி கொடுத்தனர், ஆகவே, இவ்வளவு சொகரியாளன் இடம் போனால் வராது என்ற எண்ணியவர்களாய்க் குமுதத்தின் பெற்றோர், காஞ்சேரிக் கொடுக்க கல்யாணத்தைத் தங்கள் சந்திக்கு ஏற்றவாறு சீக்கிரத்திலேயே செய்து முடித்து விட்டனர்.

பாவம், ஸ்ரீமத் காராயணமூர்த்தியைப் போலவே இந்த காராயணமூர்த்தியும், சாத்தனாராகவும் மாமியாராகவும் மாமனாராகவும் பின்னால் அவதாரம் ஏடுப்பான் என்பதை அவர்கள் கண்டார்களா? இல்லை, குமுதத்தான் கண்டான்?

★

அன்று ஒரு இருபத்தைத்த ரூபாய் கடன் கேட்டு வரங்கி வரலாமென்ற ஹரி கிருஷ்ணன் வீட்டிற்குப் போயிருந்தான் காராயணமூர்த்தி. என்று சில்லாநாடி அன்று வீட்டிற்குள் நுழையுப்போதே சோடியோவின் அவதர் அவன் காதில் விழுந்தது. அவனும் அகற்கு முன்னால் எத்தனையோ முறை ஹரி கிருஷ்ணன் வீட்டிற்கு வந்திருக்கிறான்; சோடியோவின் அலறலைக் கேட்டது கிடையாது!—இன்று...?

அவனுக்கு ஏது சோடியோ?

"அடேயப்பா! தன்னிப் போல் மாதம் எழுபத்தைத்த ரூபாய் சம்பளம் வாக்கும் இவன் என்ன வெல்லாம் செய்கிறான்!" என்று எண்ணிக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்த அவளை, "என்ன, ஸ்ரீமத் காராயணமூர்த்தி! ஒரு முறை யா யுத" "மகாலக்ஷ்மி யுடன் சும் வீட்டிற்கு விஜயம் செய்யக் கூடாதா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வரவேற்குள் ஹரி கிருஷ்ணன்,

"மகாபாஷ்யம் யிஸை; அவளுடைய அக்கா!" என்று தனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டே சற்றுமுந்தும் பார்த்தான் காராயணமூர்த்தி.

அங்கங்கே காணப்பட்ட வெள்ளிப் பாத் திரங்களும், விதம் விதமான மேஜை, நாற்காலி, 'லோபா'க்களும் அவளுடைய ஆத்திரத்தை மேலும் தூண்டி விட்டன. அவற்றைப் பார்த்தப் பார்த்த அவனுக்குத் தன் கேட்டபத்தாரின்மீது கோபம் கோபமாய் வந்தது.

அடுத்த மீயிலும் 'எம்' மென்ற மல்லிகை மணம் அவன் கவனத்தைக் கவர்த்தது. அத்துடன் புத்தப் புதுப் பட்டாடை கட்டி, கட்டப்பதனும் உண்டாகும் 'சலக், சலக்' என்ற சத்தமும் அவன் காதில் விழுந்தது. திரும்பிப் பார்த்தான்; காட்டை போன்ற பின்னலை முன்னால் எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு, முகத்தில் முல்லையின் முதுவ துடன் வாகவமாக நடந்து வந்தான் ஸ்ரீமதி ஹரி.

"இவளும் பெண்டானே, பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு வட்சணமா யிருக்கிறாள்!" என்று தனக்குள் எண்ணி எங்கினான் காராயண மூர்த்தி.

அதற்குள் காப்பி வந்து சேர்த்தது. அதை எடுத்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டே, "என்ன, ஹரி! இந்த சோடியோவை எப்போது வாங்கினாய்?" என்று தன் ஆவிய அடக்க முடியாமல் கேட்டுவிட்டான் காராயணமூர்த்தி.

"உம் ..... நானாவது. வாங்குவாறுத! சென்ற வாரம் இவளுடைய தப்பா இங்கே வந்திருந்தார். 'சாய்'திரமானால் பொழுது போவது நினைவு யிருக்கிறது' என்று அவரிடம் ஒரு வாச்த்தை சொன்னேன். அதற்காக இந்த சோடியோவை வாங்கி வைத்திருக்கிறேன்!" என்றான் ஹரி பெருமையுடன்.

இதைக் கேட்டதும் மரிசை நிலில் எண்ணெய் விட்டது போலிருந்தது காராயணமூர்த்திக்கு. ஆனாலும் அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளாமல், வந்த காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு தன் விட்டுக்கூப் பறப்பட்டு விட்டான்.

★

இந்தச் சம்பவம் நடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, ஒரு காள் சாலைவில் பஸ்ஸுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான் காராயணமூர்த்தி.

"காராயணமூர்த்தி. 'கோ, கும், கோ, கும்!' என்ற எண்டெட்ஸ்களின் ஒலாத ஒலத்தைக் கேட்டுக் கேட்டு அவ் துப் போன சமயத்தில், 'திருதிப்' பென்ற மோட்டார் கைக்கியில் வந்து அவனுக்கு முன்னால் வின்ற ஹரிசெருஷ்ணன், "என்ன, காராயணமூர்த்தி! பஸ்ஸுக்காகவா கா துக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்" என்று சொல்லக் கூட வாயடைத்துப் போய், அவனையும் அவன் ஏறி வந்த புத்தப் புது மோட்டார் கைக் கியையும் ஏற இறங்கப் பார்த்தான் காராயணமூர்த்தி.

"என்ன, பார்க்கிறாய்? உன்னைப்போல் தான் நானும் தினசரி இந்தப் பழாய்ப் போன பஸ்ஸுக்காகக் காத்துக் காத்துப் பார்த்துப் போதும் போதும் என்று ஆடு கிட்டது. கடைசியில், என் பஸ்ஸுர்தான் இந்த மோட்டார் கைக்கியை வாங்கிக் கொடுத்தது, என்னுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்த்து வைத்தார்!" என்றான் ஹரி.

"என்ன இருந்தாலும் நீ கொடுத்தவைத்தவன் தான்!" என்றான் காராயண மூர்த்தி தன்னையும் மீறிவந்த வயிற் றெறிச்சுதுடன்.

அதைக் கவனிக்காத அப்பாவி ஹரி, "எங்கே போகப் போகிறாய்? அபீஸுக்குத் தானே? பின்னால் ஏறிக் கொள்ளேன், கொண்டு போய் விட்டு விடுகிறேன்" என்றான்.

காராயணமூர்த்தியும் இயற்கையாகவே அழுது வடியும் முகத்தை இன்னும் அதிகமாக அழுது வடிய வைத்துக்கொண்டு, பின்னால் ஏறிக் கொண்டான். மோட்டார் கைக்கியும் காற்றாய்ப் பறந்தது.

வழியெல்லாம் ஹரிசெருஷ்ணன் 'வளவன்' வென்ற காராயணமூர்த்தியிடம் என்ன வெல்லாமோ பேசிக் கொண்டு வந்தான். அவையெல்லாம் அவளுடைய காதில் விழவே யிஸை, அவன் மனமெல் லாம் குமுதத்தையாம், அவளுடைய அப் பாவையும் சமீப்பதிலேயே எடுபட்டிருந்தது. ஆபீஸில் தன்னைக் கொண்டு வந்து சேர்த்த ஹரிசெருஷ்ணனுக்கு 'தாக்கன்' என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லக்கூட அவளுடைய ஆத்திரம் இடம் கொடுக்கவில்லை. வாகடய முகத்தாடலும், வெள்ளை நிறைந்த உன்னத் துடனும் அன்று எப்படியோ வேலையைக் கவனித்துவிட்டு, வீடு வந்து சேர்த்தான்.

"இவ்வாறு விற்ற குரோஷன் வாங்க வேண்டுமே, காசு கொடுக்காமல் போய் விட்டிருக்கிறேன்!" என்று குமுதம்.

அவ்வளவுதான்; "விருதாவே வேண்டும்!" என்ற சொல்லும், ஏற்கெனவே ஒரு காசு ஒட்டிவிட்ட கிடந்த காய்ச்சலுடைய அக்கி அகலுக்கு முன்னால் விட்டெறிந்தான் காய்ச்சலுடையவர்.

அது அக்கு வேறு, ஆகிய வேறுக உடைத்து விழுந்தது. அத்தடன் குமுதத்தின் உச்சமும் சக்கு அருகே உடைத்து விட்டது.

"என்ன ஏன் இப்படி பெயலாய் வந்தது? கிழிச்சு? உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை யென்றால் சொல்லி விடுங்கிறேன், காணாதே காசு இத்த வீட்டை விட்டுப் போய் விடுகிறேன்!" என்று அழுததும் ஆத்திரமும் கலந்த குரலில்.

"அட, சரிக்கிறேன்! கீமட்டியைப் போட்டுப் போகிறாயா? உன்னுடன் கொண்டு வந்த வெள்ளிப் பார்த்தாங்கள், மாசு சாமாங்கள், ரோடியோ, மோட்டார் காசுகள், கீடு காசு எல்லாம் என்ன கதியை அடைவது? அவற்றையும் கையோடு எடுத்துக் கொண்டு போ!" என்று ஸ்ரீமதி ஹீயை குரலுடைய கைத்துக்கொண்டு அவளைப் பிசாசின் செய்தான் காய்ச்சலுடையவர்.

"பிறத்தியைச் சொத்தக்கு ஏன் இப்படி காயைப் பிசாசு கிழிச்சுகோ, தெரிய வில்லையே! உங்களுடைய கையால் ஒன்றமே ஆகாது? என்னிடமிருந்து பிறத்த உத்தியிருந்து ஒன்றமே வியலாமல் வந்த எத்தனையோ பெண்கள் இந்த பக்கத்தில் என்னை விட மேலாக வாழவில்லை? அப்பிடித்த கணவனின் மூலமாகவே எங்கள்

விதமான கம்போஷனையும் அடைய வில்லை? ஹரிசுருஷணனுக்கு அவருடைய வேட்டைத்தாடிக் குத்த எல்லாம் விடைக்கிறதென்று கேட்க ஆத்திரப் படுகிறீர்களே, அடுத்த வீட்டு அரிக்கத்திற்கு அவன் அடிமையான விட்டி விருத்தே எல்லாம் விடைத்த மருகிறேன், அதற்கு உடையான வேண்டியான உங்களைப் போய் ஆத்திரப்படக் கூடாது? 'எனக்கு அது வேண்டும், இது வேண்டும்' என்ற பத்த ரோமம் உங்களை எச்சரிக்கக் கூடாது? வேட்டைத்தாடிக் குத்த ஒன்றும் விடைக்க வில்லையே என்ற உங்களுக்கு இருக்கும் மனக் குறைபோய், பக்கைத்தாடிக் குத்த ஒன்றும் விடைக்க வில்லையே என்ற மனக் குறை எனக்கும் இருக்காது?" என்று அத்தனை காலமும் அந்த அத்தி அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்த ஆத்திரத்தை யெல்லாம் அத்தி அத்திக் கொட்டிக் கொண்டே போனது குமுதம்.

அவன் கையைப் பார்த்தபடியே தன் கையைப் பிசாசு கொண்டு சிம்சு காய்ச்சலுடையவர்.

அத்தனை காலமும் அவருடைய உச்சத்தில் உதயமாகாத ஒரு உண்மை அன்று உதயமாகிற்று.

"மனக் குறை என்பது அதுக்கு மட்டும் அல்ல; பெண்ணுக்கும் உண்டு!" என்பதை அவன் அந்தே உணர்ந்தான்.

அவ்வளவுதான்; அவருடைய மனம் மாறி விட்டது. "குமுதம்! கீ கொடுத்த கைக்காது!" என்று எந்த தழுதழுக்க.

"கேட்கும்தான்!" என்று குமுதம், கண்ணியைத் தடைத்துக் கொண்டே.

கல்கி சிறுகதைப் போட்டி

1946-ம் வருஷத்தின் கல்கி சிறுகதைப் போட்டியின் விதிகள் ஏற்கெனவே பாக்மாடு விருத்தியினால், அதற்காக கிளிக்கப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாயத்தாசின் பெயரால் பின்புறமாக:—

(1) இது 2000, திருவ. உத்தமம் கிள்கி; (2) இது 2000, திருவ. உத்தமம் கிள்கி; (3) இது 2000, திருவ. உத்தமம் கிள்கி; (4) இது 2000, திருவ. உத்தமம் கிள்கி; (5) இது 2000, திருவ. உத்தமம் கிள்கி.

சுருத்தமான தலைப்பில் போட்டி எழுதி தேர்வான 30-3-46க்குத் தங்கக் கிள்கிதான் அதுபி கைத்த விதமான கோடுக்கே.

மாதேஜர், "கல்கி", கிழிப்பாக்கம், சென்னை

நாய் வளர்த்த பூனைக் குட்டி

சாஜி

சலிம் உன்னை சொன்னது. பறவைகளிடத்தில் நான் மிகவும் அன்பாக இருப்பதைப் பற்றித் தன்னைத் தானே மெச்சிக் கொண்டு, நாய் தோட்டத்தில் உலா வ ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது மரத்தில் தவித் தவியாக உட்கார்ந்திருந்த காக்கைகள் நிமிரென்று ஒன்று சேர ஆரம்பித்தன. 'கா, கா, கா' என்று பலத்த சத்தமிட்டு, அவை மேலே பறந்து கொண்டிருந்த மற்றக் காக்கைகளையும் அழைத்தன.

ஒரு நாள் ஒரு பூனைக் குட்டியைத் தன் குழந்தையைப் போல் வளர்த்து வந்தது. நாய் கல்லு குண்டுவதால் யிருந்ததால் பூனைக் குட்டிக்குள் கல்லு பூக்க வழக்கங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தது.

ஒரு நாள் அந்த நாயின் வீட்டில் பெரிய விருந்து நடந்தது. அன்று பூனைக் குட்டி தோட்டத்துப் பக்கம் சென்று, அவசரம் அவசரமாக ஒரு மரத்தில் ஏற ஆரம்பித்தது. அதைப் பார்த்த நாய் ஓடோடியும் வந்து, "ஏன் மரத்தில் மேல் ஏறுகிறாய்? அங்கே உட்காரும் பறவைகளைத் துரத்துவதற்கா? பறவைகளிடத்தில் அன்பாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் பலமுறை சொல்லியும் நீ கேட்கமாட்டேன் என்பதற்குமே! உன்மீது நான் ஆசையாக இருப்பது போல் நீயும் பறவைகளிடம் ஆசையாக இருக்க வேண்டும்" என்று சொல்லி, பூனையின் காதைப் பிடித்துத் திருகிறது.

படனை பூனைக்குட்டி 'திரு திரு' வென்று விழித்துக் கொண்டே கீழே இறங்கி, எது கால் பாய்ச்

நாய்க்கு ஒன்றும் புரியவில்லை; இப்படியும் அப்படியுமாகத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தது. மரத்திலிருந்த காக்கைகள் ஒன்று கூடி, நாய் இருக்கும் இடத்திற்கு மேலு வாகப் பறந்து வந்தன. நாய்க்குச் சற்றுப் பயம் உண்டாயிற்று. தன் கோபத்தைக் காட்டி அது பல்லிக் காட்டிற்று. அப்படியும் காக்கைகள் தன்னைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பறக்கவே அது தன் வாலை நீமிர்த்தி, தனக்குக் கோபம் பிரமாதமாக வந்து கொண்

-சுரேஷ்

சுருப்பதை அவைகளுக்கு வருத்தத் துடன் தெரியப் படுத்திற்று

அதற்கும் காக்கைகள் பயந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவை சேர்ந்தாற்போல் நாயை சுருப்பி, அதன் முகத்தை மூக்கினால் கொத்த ஆரம்பித்தன பாவும், ஒரே சமயத்தில் அத்தனை காக்கைகள் தன்னுடன் சண்டைக்கு வந்தால் நாய் என்ன செய்யும்! — இப்படியும் அப்படியுமாக முகத்தைத் திருப்பிக் திருப்பிச் சற்று நேரம் சமாளித்துப் பார்த்தது; முடியவில்லை. ஆகவே ஒரே ஓட்டமாக உள்ளே ஓடி, கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டது.

“காக்கைகளைத் துரத்தப்போன பூனைக் குட்டியைத் தடுத்து நிறுத்தியதன் பலன் இது!” என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டே நாய் நாய்காலியில் உட்கார்ந்தது. இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பூனைக் குட்டி, “நீங்கள் காக்கைகளைக் கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம்; தப்பு என் ரீதியுதான்!” என்று சொல்ல, நாய் ஆவலுடன் “அது எப்படி?” என்று விசாரித்தது.

“இன்று நம் வீட்டில் விருந்துக் காக ஜியோபி பண்ணி யிருந்தோமல்லவா? அதில் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு, யாருக்கும் தெரியாமல் தின்பதற்காக நான் மரத்தின் மேல்

ஏறினேன். அதற்குள் நீங்கள் வந்து என்னைக் கண்டித்தீர்கள். நான் பயந்து போய்க் கீழே இறங்கிய அவசரத்தில் அந்த ஜியோபி தவறி எழுந்து தங்கள் காதில் மாட்டிக் கொண்டது. திருடிய ஜியோபியாதலால் நானும் அதைப் பற்றித் தங்கவரிடம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை; நீங்களும் கவனிக்கவில்லை. நான் உள்ளே ஓடி வந்து விட்ட பிறகு, நீங்கள் அப்படியே தோட்டத்துக்குப் போயிருக்கிறீர்கள். காக்கைகள் யாவும் அந்த ஜியோபியைத் தின்பதற்காகத்தான் தங்களைச் சற்றிச் சற்றி வட்டமிட்டுப் பறந்தனவே தவிர, தங்களைக் கொத்துவதற்காக அல்ல!” என்று பூனைக் குட்டி.

“அப்படியா விஷயம்!” என்று நாய் தன் மூக்குத் திண்டி அசடு வழியச் சொல்லிக்கொண்டே, காதில் மாட்டிக் கொண்டிருந்த ஜியோபியை எடுத்து, “இந்தா, இதை நீயே எடுத்துக் கொள்; இனிமேல் திருடாதே!” என்று பூனைக் குட்டியிடம் கொடுத்தது.

பூனைக் குட்டி மிகவும் சந்தோஷத்துடன் அதை வாயில் கவ்விக்கொண்டு ஓட்டமெடுத்தது.

பேரனுக்கு!

கதைகாரன்—இந்தத் துணியை வாங்கிக் கொண்டு போவீர்கள், உங்கள் ஆயுசு மட்டும் உகமடையும்!

பெருவா—என் ஆயுசு மட்டும் உகமடையும் போதானே, என் பேரனுக்கெனவே துணி வாங்க வந்திருக்கிறேன்!

மிக நேர்த்தியான மணமும், நல்ல
நீரமும், குறைந்த விலையும் உள்ள

லிப்டன்ஸ் வெள்ளை
லேபில் தேயிலைகள்
இது தேயிலைகளை
விட சிறந்தவை.

லிப்டன்ஸ்

வெள்ளை லேபில்

நேர்த்தியான இந்திய தேயிலை

யகோதரா

ஆசிரியர் : விச்வம்பரநாத் கௌடிக்

மொழிபெயர்ப்பு : எ. விழிநாதன்

1)

இரவு சுமார் ஏழு மணி இருக்கும். சோபாந்த மயோதிகமான ஜுன்தார், இரவுக் கால மண்டபத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, கொடுத்த மக்கள் நடந்து போகக் கொண்டிருந்தார். பேச்சு இல்லை. "சுந்தா என்ன ஆளுமே, ரியலிஸ்ட்" என்று பழைய ரூபகத் திசைவிட்டான்.

சுந்தா தன்னை ஒரு சீண்ட பெருமூர்ச்சை, "என்ன ஆளுமே என்ன? குடும்பத் துக்குச் சவராக்வி விட்டி எங்கேயோ போகிறது விட்டான்! உயிரோடுதான் இருக்கிறேன், அல்லவா செத்தத்தான் உயிர்தானே, யார் கண்டது?" என்றார்.

அப்படி வெல்லாம் சொல்லாதீர்கள், சி அவன் எங்கேயாவது கவலைக் கழித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்!" என்றான் அதே பழைய ஆசாமி. அவன் இருந்தான் ஒரு கடிதம் கூடவா படித்துக் காட்டான்?" என்று சந்தேகத் திசைவிட்டான் இன்னொருவன்.

"பாருக்குத் தப் பிறகு குடும்பத்திற்கு உயர்?" என்று வினாக்கும்பொழுது என்னுக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது!" என்று மட்டுக்குவன்.

அந்தப் பேச்சு எதற்கு அப்பா இங்கே? என்னுக்கு சொம்பக் கஷ்டம் விருக்கிறது. ஆனால் எண்ணப்படித்தானே எல்லாம் கும். பூர்வ ஜன்மத்திலே செய்த துக்குப் பால் அனுபவித்தத்தானே உண்டாம்" என்றார் ஜுன்தார்.

"சீக்கர் சொல்வதும் உண்மைதான்!" பழைப் பேச்சு கூட்டு கொண்டிருக்கும் முறை மனோஹர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். ஜுன்தாரின் காலத் தொட்டு இருக்கிறான், சிறுவர் அவனை ஆசீர்வதித்தான், "எப்பொழுது அப்பா வந்தாய்?" என்று கேட்டார்.

மத்தியானம் வந்தேன்."

"சொக்தியம்தானே?"

"ஓ! எல்லாரும் சொக்தியம்தான்!"

"லீவில் வந்திருக்கிறாயோ?"

"ஆமாம், ஒரு வாரம் லீவில் வந்திருக்கிறேன்."

"எதாவது விசேஷ முண்டா?"

"ஒண்ணியில்லை; ஆனால் உக்கருக்கு ஒரு சில்ல செய்தி....."

மனோஹர் யாக்கியத்தை முடிப்பதற்குள்சொயே எல்லாரும் ஆவனடன், "என்ன?" என்ற ஒரே குரலாய்க் கேட்டனர்.

"சுந்தாவைப் பார்த்தேன்" என்றான் மனோஹர்.

ஜுன்தார் வெகு ஆவனடன், "சுந்தாவைப் பார்த்தாயா? சீஜமாவா? எங்கே?" என்று கேட்டார்.

"பார்த்தாயா, என் சொன்னது பலித்த விட்டது!—என் மனோஹர், சி அவனை எங்கே பார்த்தாய்?" என்று கேட்டான் முதல் ஆசாமி.

"சொல்வதற்குள் தவறப்படுகிறாயே! என்னுடையவன் பார்த்தேன். என் கடை வாலில் சீந்து கொண்டிருந்தேன். ஒரு வேளை சந்ததானே இப்போயோ என்று கூடச் சந்தேகப்பட்டேன். இருந்தாலும் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணி, பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டேன்: திரும்பிப் பார்த்தான். என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டதும் என்னிடம் வந்து விட்டான். மெதுவாகக் கம்பி கீட்டி விட்டு வானே என்றகூட என் சந்தேகப்பட்டேன்....."

"அவனை ஏன் கிட்டு விட்டாய்? என்னிடம் அவைத்து வந்திருக்கக் கூடாதா? இனிமேல் அவனை எங்கே போய்த் தேடிப் பிடிக்கிறது?" என்று கூறி ஜுன்தார் வருத்தப்பட்டார்.

"மாமா, வருத்தப் படாதீர்கள். அவன் எங்கே இருக்கிறான் என்று எனக்குத் தெரியும். என் பூரில் இருக்கிறானும்."

"காழ்நிலை! எத்தத் தெருவிம்? அங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம்?"

"ஒது வக்கில் கிட்டிய வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாதம் இருபது ரூபாய் சம்பளமாகும்."

"என்ன! இருபது ரூபாய் சம்பளமா? எராளமான சேர்த்து தயாராக இருக்க, இருபது ரூபாய்க்கு வேலை பார்த்துக்கொடுக்க துணிவில் எழுதி யிருக்கிறதே! உடனே ஞானைய திருவிளையாட்டை என்ன வென்ற சொல்வது?" என்ற ஒருவன் உரிஞன்.

"இருபது ரூபாய் சம்பளிக்கிறது. எம் கிட்டிய வேலையுக்கே மாதம் இருபது ரூபாயாகிறதே.....!"

"இருபது ரூபாயாகப் போவானே? அதை விட ஜாத்தி! எங்களுக்குத் தெரியாதா, என்ன?" என்றான் இன்னொருவன்.

"அது கிடக்கட்டும்; அவன் இப்பொழுது எப்படி யிருக்கிறான், மனோஹர்?" என்ற ஆத்திரத்தடன் விசாரித்தார் ஜிந்தார்.

"கோனா செத்தப் போய் கிட்டினான். பதின்மூன்று பதின்மூன்று வருஷம் ஒரு பெண் அடினுக்கு இருக்கிறான். இந்தக் காலமும் கொல்கச் சட்டம் பட்டாலும், பிச்சை வாங்கிக்கூட வரித வசூலிக்கும்படி அகிலிட்டதாம். மாமா!" என்றான் மனோஹர்.

"கிட்டை கிட்டி ஒரு ஒருவன் கலை யிருக்க முடியுமா?" என்றார் ஜிந்தார்.

"மாமா, அவன் வேண்டுமளவு சட்டம் பட்டு கிட்டான் என்று தெரிகிறது. பாயர்! இனிமேலாவது சட்டப்பாடாய் இருக்கட்டும். கீட்டுக்கு அங்கத்த பித்தையத்தக் கொள்ளுங்கள், மாமா!" என்றான் ஒருவன்.

"ஆமாம் மாமா, கோனாவும் செத்தத் கொல்லித் திட்டான். உக்களுக்கும் தான் உயராக் கிட்டித். செத்ததக்கு உடையவன் ஒருவன் வேண்டாமா? பாலையாத மரத்தி உயரே பிட்டுக்கு அங்கத்த பித்தையத்தக் கொள்ளுங்கள், மாமா!" என்றான் மனோஹர்.

"மனோஹர்! நீ என்னுடன் சேர்த்துக் காண்பருக்கு வருகிறாயா?" என்ற கேட்டார் ஜிந்தார்.

"சரி, வருகிறேன்; என் வீடு எடுத்தக் கொண்டு பித்தே உக்களுக்கேத்தான் மாமா!" என்றான் மனோஹர்.

"அப்படியா" என்று சொல்லி யிருந்தார் உடைய உயரக்கு எம்மளவு கால காலம் கொடியார்! - அவன் ஒரு போனதிலிருந்து உன் மனம் கிட்ட பட்டதுக்குத்தான் செத்தார். அப்படியான உயரக்குத்தான், உயரக் காலம் காலம் செத்தவர்களை!" என்றார் ஜிந்தார்.

"செய்யுங்கோ மாமா! வீடு குன் னைப் பார்த்துக்க, பெரித மன எப்படி குடக் கொடுத்தார்" மாமன், கிட்டித்தவது கிள்கத்திலே உருத்த யிருக்கிறார்! மாமன்! போய் இம்மாதமாவது கொல்லிவிட்டு கொடுங்கள்" என்ற எழுத்தான் மனோஹர்.

"காங் தான், மாமி!"

"என்ன, மனோஜா!"

"ஆமாம், மாமி!"

"என்ன விசேஷம், அப்பா?"

"எவ்வ செய்தி தான், மாமி! கந்து கைப் பார்த்தேன்!"

"சிறுமகனா, அவ் வது பரிசாகம் செய் திருபா?"

"என்ன மாமி இது? என் க் கு த் தெரி யாதா? நான் இது மாநிரி — அதுவும் கந்து விஷயத்தினே பரிசாகம் செய் வேறு?"

ஜயின் தாரினியின் உணர்ச்சியில் ஒருயின் கல் வேகம் எழுந்தது. "பார்த்தாயா? சிறுமகனா? எங்கே, காண்பிரிவா இருக்கிறாள்?" என்று கேள்வியை அடிக் கிறாள்.

"ஆமாம்; நான் பூரில் ஒரு வக்கில் கிட்டிலே இருக்கிறேன். நானே க் கு ராஜ்யம் மாயாபுரம் அவளை அழைத்துக் கொண்டு வரப் போகிறேன்."

"சரி, போய்ச் சொல்லிவிட்டு வா! நான் க் காணவில் நாம் பார்ப்பது விடவேண்டாம். குடக மருக்கட்டிம்" என்று சொன்னார்.

"சரி" என்று உறிவிட்டு மனோஜன் சென்றான். ஜயின் தாரின் மனத்தில் கந்துவின் காமமான ஜயின் தாரினியின் மனம் குத்து விசக்கவியல் உட்கார்த்து, கையில் ஒரு இடையாடலுடன் காமஸ்மாணியை கொண்டிருந்தான். மனோஜன் சென்றதும், "மாமி!" என்று அழைத்தான்.

"பார், அது?" என்று கேட்டான், கண் கவனம் மங்கிய ஜயின் தாரினி அம்மான்.

"அப்படியானால் கானம் வருகிறேன்!"

என்றான் ஜயின் தாரினி.

இந்தச் சமயத்தில், "இதைக்கு?" என்று கேட்டுக்கொண்டே உன்னை வதைத்தான் ஜயின் தார்.

ஜயின் தாரினி, சேலை முகப்பை அங்கு முன்னுக்கு இழுத்து விட்டுக்கொண்டு, "உங்கள் பிடிவாதத்தினால்தான் அவள் ஒதுகாள்? கீழ்க் போனால் அவன் காலே மாட்டான். அதனால்தான் கானம் வருகிறேன் மகன்கிறேன்!" என்றான்.

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. மாமி! அவன் கந்து கிட்டிலான். பழைய விஷயங்கள் எவ்வளவு வரக்கு குரபை யிருக்கிறது?

“எத்தனை நாள் ஆனும் என்ன? இவரைப் பார்த்து விட்டால், அவனுக்கு எல்லாம் ஞாபகம் வந்துவிடும்!” என்றான் ஜமீன் தாரினி.

“நான் போய் அவன் காராமல் இருந்து விடுவானா? என்று யிருக்கிறதே, நீ சொல்கதா?” என்றான் ஜமீன் தார்.

“போதாமே, நீங்கள் போய் அவனிடம் இதுமாதிரிப் பேசுவீர்களானால், அவன் வந்தாற் போலத்தான்! உடனெங்கேயாவது ஒடிப் போனாலும் ஒடிப் போய்விடுவான்!” என்றான் ஜமீன் தாரினி.

“அதெல்லாம் பேசாமாட்டான், மாமி! அவன் பட்ட கஷ்டம் அவனுக்கல்லவா தெரியும்! போன உடனே வந்துவிடுவான். அப்பா - அம்மாவைக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுத்துவிட்டு எவனாவது கமராயிருக்க முடியுமா? அதைட்டு மிஸ்சு! காணும் உடப் போகிறேனே, நான் விட்டுவிடுவேனா?” என்றான் மனோகார்.

“சரி, நீ சொல்கிறபடி கேட்கிறேன். அப்படியே என்செய்வது இன்னொரு இடத்துக்குத் தீர்த்த யாத்திரை போய் விட்டு வரலாம் என்று சினைத்தேன்!” என்றான் ஜமீன் தாரினி.

“ஏன் மாமா! மாமி சொல்கிறபடி செய் தால் என்ன?” என்று கேட்டான் மனோகார்.

“அதற்கு இதுவா சமயம்? பிறகு எப் பொழுதாவது பார்த்துக் கொண்டால் போர்க!” என்றான் ஜமீன் தார்.

“அவருக்குத் தன் காரியம்நான் அப்பா முக்கியம்! பிறத்தியாள் இருந்தால் என்ன, செத்தால் என்ன?—அவருக்குக் கவலையே கிடையாது!” என்றான் ஜமீன் தாரினி.

“ஜமீன் தார் சிறிது பண்முறையதுடன், “செத்தாக் கிதா தொலைந்த விடாதே! பின்னோடு வந்து கொலை!” என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் ஜமீன் தாரினியின் வதனம் மலர்ந்தது. அவன் ஐயமாய்ஸைய ருட்டை கட்டி ஸயத்தாவிட்டு எழுந்தான்.

“ஏன் மாமி, உங்களுக்கு இத்தக் சத் தோவடி சமாசாரத்தைக் கொண்டு வந்தேனே, அதற்கு யானக்கு என்ன தாய் போகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான் மனோகார்.

“உனக்கில்லாததா? இன்று காத்திரி உம் விட்டியெல் உனக்கு ஒது கட்டி விடுத்து, போதாமே இல்லையோ?” என்று மகிழ்ச்சி யுடன் உதினான் ஜமீன் தாரினி.

ஜமீன் தாரினி அன்றிரவு பூராய் பிரயாணத்திற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்தான். தன் பேத்திக்காவையும் பிங்கி காவையும் அவ்வ அவ்வ துணிமணிகளால் பார்த்து எடுத்துப் பெட்டி ஒன்றில் அடை வைத்துக் கொண்டான்.

பொழுது விடிந்ததும் எல்லாரும் பெண்மையில் எதிர்கொண்டு புறப்பட்டனர். மொத்தம் ஆறு பேர் அந்த ஸங்கட இருந்தனர். ஜமீன் தார், ஜமீன் தாரி மனோகார், சமயபந்தாரி, மற்ற இரண்டு வேலைக்காரர்கள். அவர்கள் ஒருமன், ஓப்பாக்கெய்யும் வெட்டிமருத்த பெட்டிகெய்யும் துக்கிட்டுக் கொண்டு வந்திருந்தனர்.

“அவர்கள் காண்புருக்குச் சென்று சந்திரத்தில் கங்கினர்கள். சிறிது பரிசாரம் செய்துகொண்ட பின்னர் மனோகாரைப் பார்த்து, “சத்தாவிட போகோமா?” என்று ஜமீன் தார் கேட்டான்.

“இப்பொழுது நீங்கள் கருவானேன் நான் போய் சத்தாகைப் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன். அப்பாரு நீங்கள் வரலாயே என்றான் மனோகார்.

“கூறும், காணும் அம்மாவும் வந்திரு பதைக் கேட்டு அவன் ஒடினாலும் ஒடிவான்! அதனால வக்கனும் இப்பொழுது வருகிறேன்!”

“அவனாவது ஒடவாவது, மாமா! சமய உத்தரவு இல்லாமல் அவன் ஒடிவிடு முடியுமா? நீங்கள் அதற்கெல்லாம் கவலைப்படாதீர்கள்; நான் அவனை இங்கே அவருக்கு வந்துவிடுகிறேன்!” என்று உயிட்டு மனோகார் புறப்பட்டான்.

சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் வழி செல்வதற்குக் கொண்டே சென்று, காமகா பாபுலின் வீட்டை அடைந்தான். வசதாவில் உட்கார்ந்திருந்த சத்தா மனோகாரைப் பார்த்ததும் எழுந்த வந்த அவனைச் சேங்குகொண்டு, “வப்பொழுது வந்தாய்?” என்று வினாபுடன் கேட்டான்.

“இன்னதாகத்தான் வந்தேன்!”

“இந்தே எப்படி வந்தாற்போயே?”

“உன்சாமையுக் கொல்லுவிடுமா, பெரு சொல்லாவிடுமா?”

“பொய் வந்திருக்கிறேன்! உன்சாமையுக் கொல்லு!”

“சத்தா! உப்பாவும் அம்மாவும் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பின்னோடு காணும் வந்திருக்கிறேன்!” என்றான் மனோகார்.

"என்ன! அப்பாவுக்கும் அம்மாவும் வந்திருக்கிறார்களா? உன்னை யார் அங்கு கிடம் என்னைப் பற்றிச் சொல்லச் சொன்னது?" என்ற கடிந்து கொண்டான் கீதா.

"என்ன அப்பா சொப்பிதது, என் மனம் சொல்லியது! அதனாத்தான்....."

"இப்பொழுது என் என்ன சொல்வது? பெரிய சங்கடத்தில் என்னை மாட்டி விட்டு விட்டாயே!"

"அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை; என் பித்தெடு வர! உன்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற அவர்கள் தடியாய்த் தடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!"

"இப்பொழுதேயா?"

"ஆமாம்; இப்பொழுதே!"

"என் மனம் தனிய மாட்டேன் என் தெரே! அவர்களுக்குத் தஞ்சைத் தனித்த என், எப்படி அவர்களிடம் முகம் கொடுத்துப் போவது! என்னுள் வா முடியாதபடி, மன்னித்த கிடு!"

"என்ன அப்பா இது! எப்பதிலும் நாதிரி போகிறாய்? நீ வந்தால் அவர்கள் என்னவா சந்தோஷப்படுவார்கள், தெரியுமா?"

"அது சரிதான்; இருந்தாலும் என் அங்கே வா முடியாதது!"

"அப்படியானால் அவர்னை இங்கே அழைத்து வரட்டியா?"

"செய்; ஆனால் கீதா காமாட்டேன் என்றிருள் என்ற அவர்களிடம் சொல்லி விடக்கூடாது! ஏதாவது சிறிது தூரம் கொண்டுவிட்டுப் போகிறார்கள். கீதா கீட்டில் இல்லை என்ற அவர்களிடம் சொல்லி விடு!—யவ்வா?" என்றான் கீதா.

"சரி, காண்கு என் அவர்னை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வந்த கிடுகிறேன்."

"சரி, இதே சமயத்துக்கு வந்த சேரு!"

"பக்கிவாவது தூர ஒளிந்து கொண்டு விடக்கூடாது!" என்ற புன்முறுவலுடன் கூறி யிருந்தார் கீதாவிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு சென்றான். (தொடரும்)

பா த க மி ல் கை!

எஸ்.எஸ்.சி.

மனம் :- இத்தப் புடவை என்னத்துக்கு? என்னோருத்த கிடுமயோகித்துக்கிறே! புருஷன் :- அதனாற் பாத்தகிடுகிடு! கொஞ்சமும் கவனமின் உனக்கு அது பாத்த புடவைவாச்சு; சீதப்பாடு என்னக்கு அது பாத்த வேக்குவாச்சு!

**கைதூர்த்தவிலைக்காரருக்
காக தயாரிக்கப்பட்டது**

ஆம்பிகல் பைன்ஸ்

சென்னை சேலம் மதுராசபுரம்
மும்பை புனே கல்கத்தா
கொழும்பு கரகாலம்
ஆம்பிகல் பைன்ஸ் இதை
உருவாக்கியது. இதுவே
எனது பிளாஸ்டிக் தொகுப்பு
முழுமையாக அனைத்து
பொருள்களையும் பாதுகாக்கி
தரக்கூடியது. உபயோகப்படுத்த
முடியும்படியும் உபயோகப்படுத்தக்கூடியது.

அஜாக்ஸ் பிரடக்ட்ஸ் லிமிடெட்,

106, அரண்மனை சாலை, சென்னை.

மேல்க்கண்ட அலுவலகம்:

ஒருகம்பா கி. சன்ஸ், சென்னை.

தென்வித்தியாசத்தின் மூலம் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

**மாண்புமிகு வணிக மற்றும் கம்பெனி (இந்தியா) சிறிபெட்டி,
தயார் செய்யுதல் 141**

சென்னை

உத்தம நண்பர்கள்

சுந்தர

நேற்றிரவு அமெரிக்க ஈஸ்பர் ஒருவருடன் அளவளாவினேன். மாணியில்தான் அவரைத் தற்செயலாக 'நவீன நூல் கிழியத்தில் சந்தித்தேன். அவரை நான் சந்தித்தபோது வாரும் சம்பிரதாயமாய் "இவர்தான் இவர், அவர்தான் அவர்" என்று அசடுவழிய அறிமுகம் செய்து வைக்கவில்லை. நானே சகஜமாக அவருக்குக் கைவாசு கொடுத்தேன். அப்படியே கையோடு வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தேன். வெளி காட்டு மனிதரால்தான் என்று நான் கொஞ்சமும் உச்சப் படலத்தில், ஐமாவாகக் காணப்பட்டேன். குடிவாக வெற்றிக் போட்டுக் கொண்டே, "சொல்லுங்கள், எங்கள் கதைகளை!" என்றேன். அவரும் ஆனந்தமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். அவர் சொன்ன கதைகளில், நாளிடிப் படங்களின் விருந்திரும்பும், சீயுயர்ச் சுகரின் கைவாசும், புது உலகத்துப் புதுமைகளும் காணப்பட்டன.

நேற்றுக் காலைப் பிரேஞ்சு ஈஸ்பர் ஒருவருடன் உறவாடினேன். அவர் ஒரு மந்திரவாதி; மாயாஜாலம் செய்து என் மனதை மயக்கி, பழைய கதைத்துக் கற்பனை உலகம் ஒன்றில் உறவாடிப்படிச் செய்தார். அந்தக் கற்பனை உலகத்தில், கவசமணிந்த வீரர்கள், சுட்டிகள் பந்திக்குதினா சவாரி செய்தார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் கத்திச் சண்டை போட்டார்கள். சயிரைத் திரண்டாக மதித்தார்கள்; சநிரத்தைத் தண்ணீராகப் பாவித்தார்கள். கண்ணி ஒருத்தியின் முத்தத்தால் உலகம் கடுமீயுத்தங்கள் செய்தார்கள்.

இந்தப் பிரேஞ்சு ஈஸ்பருக்கு விடை கொடுத்த பின்னர், ஆங்கிலேய ஈஸ்பர் ஒருவரை ஏரவெற்றேன். அவர், வானவில்லைப் பற்றியும், வானம்பாடியைப் பற்றியும் கவிதைகள் சொன்னார். இங்கிலிஷ் மந்தகையின் அரகையும் வர்ணத்தார். வின் மீன்களையே வார்த்தைக் கோலங்கள் போட்டுக் காட்டினார்.

என்று பிரேய பாரலீக் ஈஸ்பரைச் சந்தித்து ஒரு வாரமாகிறது. ஆனாலும் அவர் பாடிய 'புல்புல்' பாட்டு, இப்போதும் என் ஞாபகத்தில் கற்றச் கற்றி வந்து கொண்டே இருக்கிறது. அவர் வர்ணித்த வனரோஜா இப்போதும்

மனம் வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர் என் இதயம் இன்னத்தில் வார்த்த இளைய தேன் இன்றைக்கும் கவிவெறி னாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

அவன் காடுகளில் இத்தனை ஈஸ்பர்கள் என்னும், சேர்ந்த காட்டில் எத்தனை ஈஸ்பர்கள் இருக்க மாட்டார்கள்!

சற்று முன்னும்தான் செத்தமிழ் காட்டு ஈஸ்பர் ஒருவர் என்னை மழிவித்துக் கொண்டிருந்தார். என் உள்ளத்தில் மறைந்திருந்த உணர்ச்சிகளை வெல்லாமல் தட்டி எழுப்பினார். புது உணர்ச்சிகளை காட்டினார். அற்பாத விடியல்களை அறிவித்தார்; அறிந்த விடியல்களைத் தெளிவுபடுத்தினார். அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் அவர் இதயத்திலிருந்து குதிப்பாட்டுக் கொண்டுவந்தது; என் இதயத்தக்குள் பாய்ந்து உதித்துடன் வந்தது. அவர் பேசிய

'பீஸ்' எதற்கு?

மேலே:—தலகம் போக மார்க்கெட்டில் அகலிவாக்கிப் பெற்று வந்தது. மேலே:—தெய்வம் விடுகிறேன், பாருங்கோ!

மேலே:—கத்தனம்: அந்தவாடி என் வனையின் கைகொடுக்கையென்றும்!

மேலே:—பீஸ் கிழி ஒன்றிவெண்டாம்; ஒரு வருடம் தெய்வாக இன்று முட்டை அகலி அனுப்பி விடுவதில்! —உ. ஆர்.

பேரது. சில சமயங்களில் என்னைப் பெற்ற தாயே பேசியது பேசியிருந்தது.

செரிந்த நாட்டினரும் வெளி நாட்டினருமாக இத்தகைய சம்பவங்கள் எங்கேயாவதற்குப்பது சாத்தியமா என்று சந்தேகப்பட மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏனெனில், நான் குறிப்பிடும் சம்பவங்கள் என்சொல் உடல் படைத்த மனிதர்களால், ஓரே சான் அனவுடைவ புத்தகங்களுக்கும் என்பதை நீங்கள் இதற்குள் கவனித்திருப்பீர்கள்.

புத்தகங்களுக்கு மனிதர்களைப்போலக் காணும் கண்களும் தலையும் இல்லைதான். ஆயினும் ஜிவன் இருக்கிறது; சிறுநீரையும் இருக்கிறது.

உத்தம சம்பவங்கள் என்று பார்க்கு வதற்கேற்ப உத்தம குணங்கள் படைத்தவராய் இருக்கிறார்கள் அவர்கள். பல விஷயங்களாகத் தெரியக்கொள்கின்றன. ஆனால் தெரியத்த விஷயங்களில் கேள்வி கேட்க மாட்டார்கள். சிதி கேற்களைப் போதிக்கிறார்கள்; ஆனால் சோதிக்க மாட்டார்கள். எதையும் புரியும்படியேதான் புகட்ட முயற்சிக்கிறார்கள்; ஆனால் ஏதேனும் புரியாமற் போனால், பரிசுதித்துச் சிதிக்க மாட்டார்கள்.

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேச மாட்டார்கள். நெரில் புகழ்ந்தும் மறைவில் இகழ்ந்தும் பேச மாட்டார்கள். நான் செய்யும் முயற்சிகளை ஏன்விட மிகுந்தே அதிர்ந்து அவற்றை நான் அறியாமல் தாங்களே கையாண்டு, நான் ஆகை வைத்த இலட்சியத்தை என்னுள் முன்னால் வைப்பதற்கு, எனக்கு முட்டாள் பட்டம் கட்ட மாட்டார்கள். நான் வராமோ பெருமைமையா அடையும்போது பொருமைப்பட மாட்டார்கள். நஷ்டமோ கஷ்டமோ அடையும்போது ஏன்மை செய்ய மாட்டார்கள்.

உன்னத நட்புக் காரணமாய் என் இஷ்டப்படி, என் வலிப்படி நடக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். எந்த இடத்திலும் எந்த வேளையிலும் இளங்கலை அழைக்கலாம். பேசக் கொள்ளுமல் உற்சாகமாகப் பேசுவார்கள்; பொதுமேளையில் வகுத்த மிஷ்டி கொடுத்திக் கொள்வார்கள்.

உத்தம நண்பர்களைச் சிலங்கள் மூலம் உலகத்தை ஸ்வயம் அழித்திருக்கிறான். என்னையும் ஒருவாறு அழித்திருக்கிறான். கடவுளையும் உட உலகத்தை மூலம் அறியலாம் என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால், நான் ஏதோ அறியவில்லை!

நாவுண்
இன்புறானை சங்கிலி மீறின
T. எலும்பில் தாழும் கடிந்த, கந்தை.

மதராஸ் பிரதேச:
"நாகனல் இன்புறானைப் பிடிப்ப"
362, ஸாஸ்புரர் ரோடு
என்பினாலே.

சார் ஆபீஸ்கள்
பெங்களூர் 57 மதுரை

விடமின் A & D நிறைந்தது

குழந்தை, தாய்க்கு இப்படிப் பருகி உண்ண குழந்தை வளர்ச்சிக்கும்
 நாட்டுக்கு வலியுயர்வு அளிக்கும் உதவியும் உதவும்.
 வயிற்று, ஜீரணத்தையும் பலமும்
 நிறைந்த குழந்தை இன்றும் தேவ உதவதை உபபதற்கு
 சிலாக்கியம் உதார்க வளம்பெற்று பிராண்டு
 மதார்க வளம்பெற்று பிராண்டு அரிக்க வள ஆய்க்கி அடமின்;
 அரிக்க வள ஆய்க்கி அடமின்: இவற்றையெல்ல வரப்பிரகார
 உதிக உதவியுள்ள குழந்தை மான டாவிக்க உணவாகும்.

Manufactured by:-

GOVERNMENT OIL FACTORY, CHENNAI.

சென்னை அரசாங்கி, அடுத்ததுள்ள சமந்தானங்களுக்கு:

வளங்களை:—மெனர்க். பாரி & கம்பெனி லிமிடெட், மதார்க

திரட்டுப் பால்

எஸ். விஜயராகவன்

திரட்டுப் பால்; மிகவும் உயர்ந்த கலை யுள்ள நிற்பண்டம்தான். ஆனால், என்னைப் பொறுத்த உலாயில் அது என்ரு வேல் பாகவே இருக்கிறது. அதைப் பற்றி கினைத்தாலே, என் மனக்கடலில் பிரவாத நிற்கும் மேலான கொந்தளிப்பு!

ரகுபதி எனது பால்வ எண்பன்; பணக் காரன். கைமுக்கும் செல்வத்தனுக்கும் இடையே தோன்றும் டெபு கீழ்ப்பத தர்ஸம்தான். ஆனால் எவ்வகிலுமிருளே யிளிக்கத் துப்பு ஏன் மாறுபாடு அடை யவில்லை என்பது எனக்கே தெரியவில்லை.

ரகுபதிக்குக் கொஞ்ச னளையே உடம்பு சரியா யில்லை. செல்வத்தின் மிதந்த கொண்டிருந்த அவனுக்குப் பணக் கய்டம் என்றும் என்னவென்றே தெரியாது. அப்படி யிருக்க, சிசிசுரைக் குதறவிருளா, அல்லது பணவசதி பின்வையிருளோ அவன் விவாதி அதிகமாகி திர்த்தயிட மாட்டான் என்ற எனக்குத் தெரியும். இரண்டு காதேர்த்த டாக்டர்கள் நினம் இரு முறை வந்து சிசிசுரை செய்தனர். இரண்டு 'ரர்ஸுகன்' வேற வருவதாக இருத் தார்கள். ஆனால் ரகுபதின் மிளவி சுவ ருபினி தேவி விட்டாவ்தானே? உலிக்கு வேலை செய்யும் அவர்கிலைவிடத் தானே சொத்தையாகப் பணிவிடை செய்வததான் கவ்வது என்று கினைத்த. அவனே சுவை பணிவிடைகிலையும் செய்து வந்தான்.

ரகுபதியின் கியாடுவேர கொஞா மானது — ஸ்ய ரோகம். ராகுக்கு ரன் தேக உஷ்ணம் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தது. பணத்தை வரி திறைத்தற் சிசிசுரை செய்கு சொண்டான். சுகுணம் அது பணக் கொடுக்கும் என்ற வாரும் பதிர்பார்க்கவில்லை. "அவனுடை வ வாழ்க்கை காடகத்தில் என்ற நின கிலுத்த மிடுமோ?" என்றே பவத்தனர் யாவரும்.

ரான் ராத்தோறும் போய்க் தவருமல் அயிலாக் கவனித்த வத்தேன். என்னெனில்

அயிலாக் கவனித்தக் கொள்ள அவனது மிளவி சுவருபாவைத் தவிர, வேற ஒருகருமியில்.

★

அந்த ரகு தனது படுக்கையில உட் கார்த்தபடி ஓயாமல் இருமிக் கொண்டிருக் தான். சுவருபா காவில் ஒரு சின்னம் திரட்டுப் பாதுடன் உள்ளே நுழைந்தான்.

"என்ன ...?" என்று கிளகிலுன் ரகு.

"பால் ..."

"அட, பவானே! எனக்கா, பால்?"

"டாக்டர் பவ்தான் கிறையக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சொன்னார்."

"சத்த ரோம் என் இருமியிற்றி இருக்கலிட மாட்டாயா, சுவருபா? இப் போததான் மருத்து, பழ ரணம் எவ்வாய் சாப்பிட்டுவிட்டு இருமிக் கொண்டிருக் கிறேனே! — தொண்டையோ ரணமாகி விட்டது. மதபடியும் 'பால் பால்' என்று ஏன் என்னை கதைக்கிருப்?" என்று அக்கவைய்த்தான் ரகு.

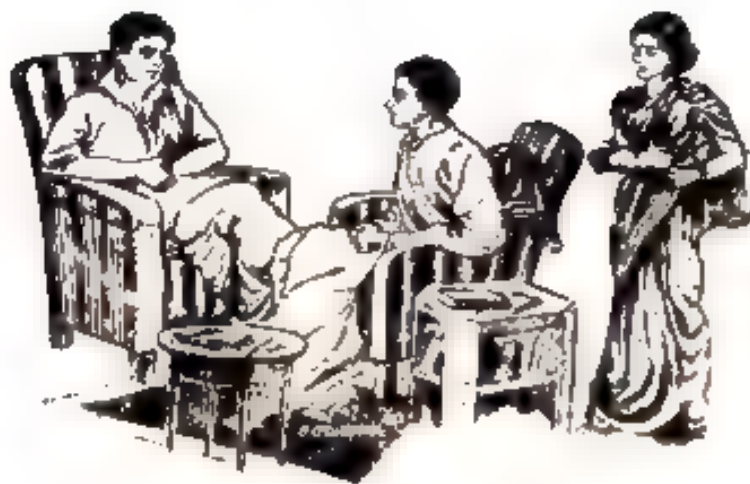
"கொஞ்சமாகத்தான் கொண்டு வந்திருக் கிறேன்!" என்றபடி, பால் சின்னத்தை அகலாக்கு முன்னும் கையத்தான் சுவருபா.

ரகுபதி ஒரு டாய் முடித்த விட்டு, "போது!" என்று கீழே கைத் த விட்டான்.

"எவ்வ ரிடிதம்! இந்தச் சின்னக் சின்னத்திற் அவரைக் சின்னம் கூடக் குடிக்க வில்லையே?" என்றபடி என் பக்கம் திரும்பி, "கிசுசு பாருக்கன்! இப்படி இவராகவே உடம் கைக் கொடுத்தக் கொண்டுள்ளேன்! இன்

சுவருபா

ஆகவே அவன் உதா
மண்டலம் வானிடோரி
வந்திருப்ப பிரயாண
மாகான். அவன் மனைவி
ய்வருபாடும் அவனைப்
பின் தொடர்ந்தான்.

அதற்குப் பிறகு
சுருஷ்யப் பற்றிய சிகை
யர்கள் அதிலும் எனக்
குத் தெரியவில்லை.
முதலில் காங்கன் இரு
யரும் கடிதப் போக்கு
வரத்து வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறோம்;
சாஸனத்தில் அதையும்

இம் சொஞ்சம் சாப்பிடச் சொல்லுங்கள்!"
என்றான் சுவருபா.

சாணும் சொல்லிப் பார்த்தேன்; அவன்
மறத்து விட்டான். அதாக் கிண்கம்
பால் பிஞ்சு விட்டது.

சுவருபா அதை எடுத்துக் கொண்டு
அடுத்த அதைக்குள் ஒதுங்கினான். எனக்
கும் சாணியையாவி விட்டதால் கழுத்திருக்
தேன். சுவருபாலிடம் ஒரு விஷயம்
சொல்லவேண்டி யிருந்தது. அதாவது,
சுருவின் அன்றைய தேச உய்யுத்ததை
அவனிடம் சொல்ல வேண்டாமென்று
டாக்டர் என்னிடம் சொல்லி யிருந்தான்.
அதை சுவருபாலிடம் சொல்ல விரும்பி,
அடுத்த அதைக்குள் துழைந்தேன். அங்கே
சான் கண்ட காட்சி என்னாத் திடீர்திடீ
வைத்தது. சருபா திடீர்திடீ மச்சமைய
பாடு சுவருபா குடித்துக் கொண்
யிருந்தான்!

"மன்னி! யன்ன சாரியம் செப்
கொள்...?" என்றேன்.

"அதனான் என்ன...?" என்றான்
சுவருபா.

"கெடுதலில்லைவா...? அப்போகம் பொல்
வாத தொத்த வியாதி, தெரியுமா?"

"என்னவா; அதுவும் அவர் இரத்த
சான் மட்டும் உயிர் வாழ்வதில் எதேனும்
பிரயோகம் முண்டா?"

இந்தக் கேள்விக்கு என்னுள் பதில்
சொல்ல முடியவில்லை. மிகத் திருப்தியானேன்.

★

நாளுக்கு சான் சருபாவின் உடல்
நிலை மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது.

சந்த விட்டது. ஆனால், அயலுடைய
உடல் நிலை மட்டும் சந்தக் குணமாகித்த
சந்த மனக்குத் தெரிய வந்தது.

சாவம் சொல்லச் சொல்ல எனக்கும்
அவனைப் பற்றிய பிரச்சனை குறைந்தது.
மனித இயற்கையானே!

ஒரு சான் திடீரென்று சரு, காங்கன்
முதலிய வடாங்களுக்குப் பிரயாணம்
செல்லக் கிளம்பி விட்டான் என்றும், அப்
படியே வேலுக்கும் போகப் போவதாகவும்
யாரோ சொல்லக் கேட்டேன். அவன்
என் அக்கெய்களாம் போக வேண்டும்?
— எனக்குத் தெரியாது. அவனிடம் பண
யிருக்கிறது; என் போகக் கூடாது?

காங்கன் எட்டி, மாதங்கள் மறைத்த
யருடங்கள் ஊர்க்கு சென்றான். சாவச்
சந்தரம் பண்பிரண்டு நடவடி எழும்பு
விட்டது. சருபாவும் சாவப் போகவில்
என் மனதிலிருந்து அதுவே மறைத்து
விட்டான். இந்த நிலையில் திடீரென்று
அவனிடம் மிதந்த எனக்கு ஒரு கடிதம்
வந்தது.

"அடுத்த செவ்வாய்க்கிழமை சான்
சென்னையை அடைவேன். முடிந்தால்
என்னை வந்து பார்க்கவும்" என்ற அந்தக்
கடிதத்தில் அவன் எழுதியிருந்தான்.

அடுத்த செவ்வாய்க்கிழமை யன்று,
அயில் வேலை முடிந்ததும் போகக் அவன்
விட்டது வகட்டினேன். எதிர்பாராத வித
மாக பண்பிரண்டு வடாங்களுக்கும் விசுவிய
அடிகை கண்டதும் எனக்கு ஒரே அச்சரிய
மாக இருந்தது.

"என்ன, சீ புர... சொல்கமடைத்த
விட்டாயா, துப்போது?" என்று கேட்டேன்.

"ஆம்" என்று பதிலளித்தான் சரு.

பிறகு அவன் எப்படிக் குணமடைந்தான் என்பதைப் பற்றி விரியாகச் சொன்னான்.

சற்று நோத்திடுகெல்லாம் திருவரும் மாதவைய அடைந்தோம். அடுத்த கணம் ரகுபதி உச்சித் குதியில், "ஸ்வரூபா! ஸ்வரூபா! கொஞ்சம் காப்பியும் பட்சணமும் கொண்டு வா!" என்றான்.

ஸ்வரூபா கையில் ஒரு தட்டிலுடன் உள்ளே நுழைந்தான். அகிலாப் பார்த்ததும் என் திரைத்திரைப் போனான். பத்தாய் குடம் களில் வாயாவது இப்படி பாரிலிட முடியுமா என்று, உருவத்தில்?

அவன், "என் போய் காப்பி கொண்டு வருகிறேன்" என்றபடி, கையில்லிருந்த பட்சணத் தட்டை எதிகள் முன்னால் வைத்துவிட்டு உள்ளே ஓடினான்.

"ஸ்வரூபாவை அடைவானமே தெரிய வில்லையே!" என்றான் நான்.

ரகுபதி என்னைச் சற்று உற்று நோக்கினான். "அவன் மாறித்தான் போய் விட்டான்! ஆனால் உலக்குத் தெரிந்த ஸ்வரூபா மேது; இடம் மேது! அந்த ஸ்வரூபா இரத்த எத்தனையோ யுதடங்களை விட்டன. அடங்குக்கும் கடிசோகம் வந்தன; அனாதி திரைக்கலை!" என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்டான் ரகுபதி.

'கடிசோகம்' என்றதும் என் உடம்பில் உதோ புல்லுரித்தது போலிருந்தது. அன்று ரகுபதி குடித்து மஞ்சிய பால் அவன் குடித்த சங்கடம் என் மனம் கண்டித்து வந்தது.

இருவரும் சற்று நேரம் மொனமொன விருக்கோம். ரகுபதி போயும் தொடர்ந்தான்.

"எனக்கு மிக நுகர்வில்கலை, மறு விபாகம் செய்து கொண்டு போன். முகத்தில் அதே பெயர் உள்ள இவனை அடைந்தேன்!" என்றான்.

இதற்கு உயர்ந்த ஸ்வரூபா கையில் காப்பிக்குடன் உள்ளே நுழைந்தான். அதைச் சீமே கைத்திரை"டி. அருகிலிருந்த பட்சணத் தட்டை எதிகளிடம் கொடுத்திருந்தான்.

"இப்படி எதுவும் என்னுள் சாப்பிட முடியாது; கொஞ்சமாகக் கொடு!" என்றான் ரகு.

"கெடுக்கிறேனோ, வாகை இவர் சரிவாகவே சாப்பிடுவ

தில்லை. என்ன பிடிவாதம்!" என்றபடி, ஸ்வரூபா என் பக்கம் திரும்பி, "நீங்கள் சொல்லுங்கள்; இன்னும் கொஞ்சம் சாப்பிடும்!" என்றான்.

அவனுள் போலவே இரண்டாவது மனைவியும் அமைந்திருக்கிறாள் என்ற நான் சந்தோஷ மடைந்தேன்.

"ஸ்வரூபா, என் கண்பனுக்குத் திரட்டுப் பாய் என்றால் மிகவும் பிடிக்கும்" என்றான் ரகு.

"அப்படியானால் தின்னும் கொஞ்சம் போடுகிறேன்" என்றபடி மதுரையும் என் தட்டை திரைப்பினும் ஸ்வரூபா, மிகுந்த கவலையுடன் இருந்த அந்தத் திரட்டுப் பானைத் தின்றுவிட்டு எழுந்தான். ரகுபதி மட்டும் பாதிக்கு மேல் மீதம் வைத்து விட்டான்.

சந்தோஷமாகச் சற்று நேரம் பேசிய பிறகு, விட்டற்குக் கிளம்பிய நான், ஸ்வரூபாவிடம் கொலலிக் கொள்வதற் காகப் பின்பரம் திரும்பினேன்.

அப்போது ரகுபதி உண்டி எஞ்சிய திரட்டுப் பாலை வழித்துப் பூம்பில் ஏறிட்டு கொண்டிருந்தான் ஸ்வரூபா! — என்னைக் கிணாத்துக் கொண்டேயிரு, அவர்கே தெரியவில்லை. அகிலிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமலேயே புரப்பட்டு விட்டேன்.

அப்பப்பா! என் இரதப் பழைய ரூப சக்கல் என் மனதை இப்படி வார்டு இன்றான்! எல்லாம் அந்தப் பாறாய்ப் போன திரட்டுப் பாலைப் பார்த்ததற்குதான்!

பெயர் எதற்கு?

திருடன் — என்னுள் போன போன! இதைத்தான் உதையது மனைவரிடம் இருக்கா?

நாற்பதின்: உன் பெயர் என்ன?

திருடன்: என் பெயரைப் பற்றி உனக்குக் கவலை! மனைவரிடம் ஏதாவதும் இருக்கா, சொல்லு!

தற்கால ஹாஸ்யம்

பூர்வாங்கம், தான்!

"காஞ்சி சர்க்கார் உற்பட்டால் அரிசி ரேஷனை எடுத்த விஷயம் என்று கேர்தலின்போது பிரச்சாரம் செய்தார்களே, இப்பொழுது எட்டு கவுன்ஸாகக் குறைத்த விட்டார்களே?"

"இப்பொழுது எட்டு அவுன்ஸாகியது அரிசி ரேஷனை எடுப்பதற்குப் பூர்வாங்கம் தான்! இன்னும் கொஞ்ச சாளில் அவர்கள் கொள்ளையே, அரிசி ரேஷனை இந்த எட்டு அவுன்ஸ் கூட பூர்வாங்கம் எடுத்த விடுவார்களே!" — எம். எஸ்.

★

சேஷம் சேஷம் போருத்தம்!

"பிரதம மந்திரி பிரகாசங்காரு ஸ்ரீ கூர் மய்யாமை என் விளம்பர மந்திரியாகப் போட்டிருக்கிறார்!" அவர் என்ன விளம்பரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்?"

"தம்முடைய மந்திரி சபை அமை வேதத்தில் வேலை செய்கிறது என் பதைக் காட்டுவதற்காகத்

தான் ஸ்ரீ கூர்மய்யாமை விளம்பர மந்திரி யாகப் போட்டார் பிரகாசம். அதைத்தான் கூர்மய்யா என்னுடைய விளம்பரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்!" — எம். அபத்தபதிநாயக.

★

தின்று காரணம்!

அம்மாம்! — அவரன் வீட்டுக்கு கலியாணம் வன் தின்ற விட்டதாம்?

கிட்டுத்த: — காலம் மபனுக்கு அரிசி இப்பி செய்யதாகச் சொன்னபடி பெண் கிட்டார் செய்யவில்லையாம்! அதனால்தான்!

★

ஓ. ஓ!

"சொற்ப சம்பள உத்தியோகஸ்தர் களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவது பற்றி கூலோசிக்க உற்பாடான கமிட்டி என்னவாயிற்று?"

"அத்தக் கமிட்டி நெம் பர்கள் தக்கன் சம்பளம் உயர வேண்டும் என்று வேலை சிறுத்தம் செய் திருக்கிறார்களாம்!"

— எ. ச. அருளாந்தி.

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ்: "இந்தியன் பாங்க் பிரிடிங்ஸ்" ஸ்ட்ரீட், 11-ம் லேன், மதராஸ்
மேலாகம் ஆபீஸ்கள்: எல்பீனோட், திருவங்கிகோன், மதுவாண்டு ரோடு,
மலிசாபட்டி, தியாகராசபட்டி, புரவாக்கம், எழும்பூர்.

செஷன் மாநாட்டில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும்,
பம்பாயிலும் பிரதானமாகவும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 68,70,800
செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	ரூ. 48,80,215
லிஸிங் நிதி	ரூ. 50,00,000
டெபாஸிட்டிகள் 30-6-46 முடிய	ரூ. 17 கோடிக்கு அதிகம்

★

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்களும் நடத்தப்படுகின்றன. மதற விவரங்களுக்குப் பாங்கியின் எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர், செக்டரரி

குழந்தை காணும் கனவு

செந்தியுடன் பத்தாண்டுகள் எதிர்நின்றதில்
செந்தியுடன் கனவு கனவு. அந்த அந்த
கனவு அந்த கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு

இது கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு

நியு ஏஷியாடிச்

இன்க்யூரேன்ஸ் கம்பெனி, கீழ்க்கண்ட

ஆயுள், நெருங்க, கம்பக், கிளத்த, மேட்டர்
கெட்டகாரர்களுக்கு நிற ஆயுள் கிளக் முதலிய
இன்க்யூரேன்ஸ் கம்பெனி கிளக்கிறது.

தலைமை ஆயுள் : (ஆயுள்) இது கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
தலைமை ஆயுள் : (கெட்டகார) கி, கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு

புத்தகம் ஆயுள் : கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
இன்க்யூரேன்ஸ் கம்பெனி கிளக்கிறது கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு

கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
(கனவு கனவு) கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு

கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு
கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு கனவு

கல்கி

LKI செப்டம்பர் 1, 1946 4 சிறு

PHYNAZOL

The Ideal SOLID DISINFECTANT

பிளாஸல் - கிருமிகள், ஆம்பத்திரிகள், காசி
பாகுபயங்கள், தொழிறகாலிகள், சிலிமா
திரைட்டர்கள், சிற்றுண்டிச் சாப்பிகள்
முதலிய இடங்களுக்கு மிகவும் இன்றி
யவையாதது.

கிருமிகள், பூச்சிகள், எக்கன், கர்ப்பு
முதலியவற்றை அறவே ஒழிக்கலாய்வுது.
மறநெய்வித கிருமி நாசன நிராவகத்
தைக்காட்டி லும் ஐப்பது பங்கு வீதியிலும்,
அடக்க சத்தியும் வாய்ந்தது. கவயமாக
ஒரிடத்திற்குத் தொண்டுபோக மிகவும்
கவயமானது. தன்வீதியில் ஏனிடாகக்
கவையதுடன் இவிய மனமும் உண்டது.

½ பவு. ரூ. 1-12-0. 1 பவு. 3-4-0
5 பவு. ரூ. 15-8-0. 10 பவு. 30-8-0

50 பவு. பவுண்டு ரூ. 3 மீதம்
உகைக் கவகவிக் கிடைக்கும்.

D. D. T. கின் ஒன்றுக்கு ரூ. 2½ வீதம்
5 அவுன்ஸ் கின் கவிக் கிடைக்கும்

பிளாஸல் பெய்களுக்கு மய்க்கி கெல்கத் இவ்வ
கடிதம். பெய்க்கியோயோஷிக் கவிக்
பெய்க்கியோயோஷிக் கவிக்
பெய்க்கியோயோஷிக் கவிக்
பெய்க்கியோயோஷிக் கவிக்

H. W. Co. திறமை 5 இன்குத்து 5 வீதம்
திரைத் திரைத் திரைத் திரைத்

புர விவரங்களுக்கு

The
INDIA WATERPROOFING & DYEING WORKS
1012, CHANDANAL STREET, CALCUTTA
(PHONE 448) (GRAM 1012)

கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்

கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்

வெஜிடபிள் கதம்ப ஊறுகாய்

வெண்ணிக்காய், இஞ்சி, பாலக்காய்
கொத்தண்டு, வாழைத் தண்டு, கத்
கிக்காய், பச்சை மிளகாய், பச்சை
மிளகாய் — கொத்தண்டிபாதே வாய்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்

கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்

கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்
கவிக் கவிக் கவிக் கவிக் கவிக்

சைபால்

முகப்பகு. சேத்துப்
புன், சிரங்கு. வேன்கட்டி, தீப்
மட்ட புன். காய்நான் முதலிய
வைகளுக்குக் கை கண்ட மருந்து

த. சௌத் இந்தியன் மாநாபாக்கிங் கம்பெனி, மதுரை

பேபி கிரைப்

குழந்தைகளுக்கு
முகக்காய் மாளாது

குழந்தைக்கு
ஆரோக்கியமளிப்பது

குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் வாயு,
வலித்துப் பொருமல், வலித்து வலி,
அஜீரணம், மாரத்தம், பல் முளைக்கும்
போது ஏற்படும் வலித்துப்போக்கு,
முதலியவை விவாதிகளையும் போக்கி
தம்மை ஆரோக்கியத்தையும் தரும்
சிறந்த திரவம்

த. சௌத் இந்தியன் மாநாபாக்கிங் கம்பெனி, மதுரை

பெரீஸ் நைஸ் பீஸ்கட்ஸ்

PERRY & CO., USILAMPATTI